

Sääntö

Helsingin kaupungin Köyhäinhoidolle,

seurattavaksi

Uudenmaan läänin Guvernörin vahvistama
Tammikuun 28 päivänä 1863.

Helsingissä,
Keisarikillisen Senaatin kirjapainossa, 1864.

Keisarillisen Majesteetin

Käskynhaltijan Uudenmaan läänissä päätös Helsingin kaupungin seurakuntalaisten erittäin pidetyissä yhteisissä kirkonkokouksissa tutkimasta ja Heinäkuun 30 päivänä 1861 hyväksymästä ja sitten kaupungin Pastorinvirastolta Huhtikuun 26 päivänä viime vuonna annetun kirjotuksen ja ohjeen minun toimeeni lähetetyistä näin kuuluvasta sääntö-ehdotuksesta:

Ehdotus Sääntöön Köyhäinhoidolle Helsingin kaupungissa.

I Kappale.

Köyhäinhoidon tarkoituksesta ja hallinnosta.

§ 1.

Köyhäinhoidolla Helsingin kaupungissa, ollen kaupungin seurakuntain yhteisesti toimittama laitos, on erinomattain tarkoituksena senlaisten kaupungin köyhäin ja puutoksen-alaiusten auttaminen ja huoleksapittäminen, jotka osittain vanhuuden ja kiwulaisuuden tähden, osittain ollen turwattomina, eivät voi itseänsä holhoa ja elättää.

§ 2.

Köyhäinhoitoa toimittaa Johtokunta, johon, paitsi Lutherilaisen seurakunnan kirkkoherraa, Ensimmäistä kappalaista, Poliisimestaria taikka hänen apulaistansa ja köyhäinhoidannon palkkaamia Lääkäreitä, jotka kaikki owat wakinaisia jäseniä, kuuluu kaksitoista muuta jäsentä, jotka yhteisessä kirkonkokouksessa walitaan kolmeksi vuodeksi, niin, että yläiset ja alaiset Wirkamiehet walitsewat keskenänsä kolme, Kauppamiehet kolme, Käsitöläiset kolme ja muut kaupungin asukkaat, jotka eivät kuulu johonkin tässä ni-

mitettyyn luokkaan, myös kolme. Niistä valituista jäsenistä valitsee Johtokunta yhden Esimieheksi, myöskin kolmeksi vuodeksi.

Silloinkuin wakinainen jäsen on wapaana siitä wirtatoimituksesta, jonka vuoski hän Köyhäinhuolto-hallintoon on tullut, pitää sen, joka sillä aikaa on wirtasijaisena, myöskin olla mainitun hallinnon toimisja.

§ 3.

Dikeus osallisuuteen Johtokunnan jäsenen waalisja ja muutoin lauseensa antamiseen köyhäinhuolto kuskewisja ja seurakunnan wallasja olewisja asioisja, on kuulawa kaikille seurakuntain miespuolisille jäsenille, joilla, woimasja olewien asetusten kautta, on ääntö- ja puhe-oikeus yhteisissä kirkkokokouksen käsittelyyn kuuluwisja asioisja. Jos senlaisisja waalisja taikka muutoin köyhäinhuolto-asioita keskustellesja ilmaupi eroawaisja mielipiteitä, seurattakoon siinä mitä kirkkokokouksista määrätty on. Jokainen, joka siten on waali-oikeudesja osallinen, saatetaan myöskin Johtokuntaan jäseneksi walita.

§ 4.

Niistä walituista jäsenistä erkanee ensi vuoden lopusja neljä, toisen vuoden lopusja myöskin neljä, arwan-heiton kautta, ja sitten vuosittain neljä wanhintaa jäsentä, aina yksi joka luokasta. Kun joku sija Johtokunnasja siten taikka muutoin tulee awonaiseksi, kuulutetaan yhteinen kirkkokous, jossa toiset jäsenet Johtokuntaan, siten kuin 2 §:ssä määrätty on, tulee niiden luokkain walittawaksi, joiden walitsemia ne eronneet olivat. Kuitenkin saapi sen jäsenen, joka tahtoo Johtokunnasja pysyä, uudestaanja walita, miten seurakunta hywäksi näkee.

§ 5.

Alkoon kukaan, joka Johtokuntaan jäseneksi walittu on, senlaisista toimituksista ottamasta esteko eli siitä peräytykö, jos ei wanhuus tahi fiwuloisuus estä häntä sitä vastaan ottamasta taikka kolmena viime wuotena ole tässä toimesja ollut, taikka muuta laillista estettä hänellä ole.

§ 6.

Johtokunta, kun siinä on esimies ja neljä jäsentä, on yleisesti oikeutettu sattuwisja asioisja päättämään. Silloin kuitenkin kun kysymyksenä on esimiehen walitseminen, wirtamiesten asettaminen taikka erottaminen, otettawain köyhän-apuin määrääminen, säästöwaroista lainan antaminen, taikka mikä muutoin on suuremmasta arwosta, pitää wähintään seitsemän Johtokunnan jäsentä oleman päätöksesjä osallisina.

Jos ajatukset Johtokunnasja owat eriwäiset, luetaan äänet pääluwun jälkeen. Jos ääniä on yhtä paljon, olkoon se ajatus woittawa, jota esimies taikka ylimäinen jäsen, joka esimiehen poisja ollesja on sananjohdajana, silloin on puoltanut.

§ 7.

Johtokunta kokoontuu joka kuukauden ensimmäisenä perjantaina taikka, jos silloin sattuu pyhäpäiwä olemaan, ensiseuraawana arkipäiwänä, joski esimies kokoon kutsuttaa kaikki jäsenet. Asioita jos sattuu senlaisia, jotka waatiwat joutuisampaa toimeenpanoa, pitää Johtokunnan erittäin kokoontua. Alkoon walittu jäsen kokouksesja poisja olko ilman laillista estettä, kahden hopearuplan sakon uhkalla köyhäinkassaan, jos asioita jäsenien täyden määrän puutteen tähden ei woisi ottaa keskusteltawiksi, josta maininto silloin pöytäkirjaan on tehtävä. Mukaan pannen tämän pöytäkirjan on Johtokunnalla oikeus, ellei sakot mielisuosin tule maksetuksi, Maistraatisja anoa sakkoja ottamisesja. Johtokunnan wajutiset kokoukset pidetään, jos suinkin asiat myöntäwät, kaupungin köyhäinhuoneesja, erinomattainkin silloin kuin wuotuinen köyhäin katselmus pidetään.

§ 8.

Johtokunta määrää, miten hywäksi näkee, awuksensa yhden sihteerin, rahawartian ja päällysmiehen köyhäinhuoneelle. Esimies ja mainitut wirtamiehet saawat wuotuisen palkan tähän liitetyn palkka-esityksen mukaan.

Johtokunta saa myöskin ottaa wuotimesjarin määrätysllä wuosipal-

falla sekä tarpeen mukaan ja Köyhäinhoitolaitokselle etuisimmilla ehdoilla ottaa muitakin köyhäinhuoneessa ja työhuoneessa tarwittavia palveluita.

Tarpeelliset warat kirjoitusaineiksi Johtokunnalle, rahawartialle ja päällismiehelle määrätään maksettavaksi tarpeen mukaan.

§ 9.

Köyhäinhoidon wakaampaa ja joutuisampaa käytäntöä warten on kaupunki jaettava piirifuntiin, joiden määrän ja suuruuden Johtokunta määrää, ja pitää yksi Johtokuntaan walituista jäsenistä määrättävän piirifunnan asiamiehenä, ottamaan tarkkaa tietoa piirifunnassa olevista köyhistä ja muista köyhäinhoidannon huoleen kuuluvista asioista ja niistä Johtokunnalle ilmoittamaan. Ja pitää yleisön tiedoksi kaupungin kirjoissa joka puolivuosi kuulutettaman, kuka piirifunnan miehistä owat walitut, ilmoittaen samalla mikä piirifunta millekin on määrätty. Jos piirifunnan asiamiehiä waihdetaan sillä välillä, pitää sen samalla tavalla yleisölle tiedoksi annettaman.

Wakinaisen Johtokunnan jäsenen saa myöskin piirifunnan asiamiehenä walita, jos hän siihen suostuu.

§ 10.

Johtokunnan esimiehen welvollisuutena on allekirjoittaminen kaikkein Johtokunnasta lähetettäwiin asialkirjoituksiin sekä muutoin katsominen, ei ainoastaan että piirifunnan asiamiehet ja Johtokunnan wirtamiehet täytävät welvollisuutensa, waan myöskin että kaupungin Köyhäinhoito, wartiin ottaen mitä tässä säännöksessä määrätään, laitoksen taroitukseen sopiwalla tavalla tulee käytetyksi.

§ 11.

Sihteerin toimituksena on: vastaanottaa ja Esimiehelle lähettää Johtokunnalle tulleet kirjeet ja kirjoitukset ja ne päiväkirjaan merkitä sekä Johtokunnan kokouksissa kirjoittaa pöytäkirja; erityiseen luetteloon, oikeaa

numerojärjestyssä seuraten, merkitä päätetyt kirjeet, määrännöt ja muut asialkirjat, jotka myöskin owat hänen tehtäwiänsä, nimellensä wahvistettawia ja, esimiehen allekirjoituksen saatua, hänen lähetettäwiänsä; järjestyksessä pitää Johtokunnan wiralliset kirjat, kirjeet ja pöytäkirjat; kirjoittaa kaikki köyhäin kassasta myönnettyt lainat erityiseen luetteloon, joka osottaa jokaisen lainan-ottajan nimen ja säädyn, lainasumman suuruuden, ajan milloin laina annettiin, sen maksu-ehdot, josko sen wakuutena on welvakiinne kiinteään omaisuuteen taikka takuus, taikka miten siitä muutoin on huolta pidetty, ja viimein milloin laina on täydellensä maksettu; pitää täydelliset luettelot Johtokunnan antaman kaawan mukaan, 1:o kaikista niistä jotka, köyhäin huoneessa olematta, saawat apua Köyhäinhuitolaitokselta ja itse sen vastaanottawat, sisältäwä köyhän nimen ja iän, niiden lasten määrän ja näiden iän, awun laadun ja suuruuden, ja ne muutokset, joita joskakin suhteessa köyhäin seassa tapahtuu; 2:o niistä, jotka tässä kaupungissa owat muiden ihmisten holhottawiksi ja elätettäwiksi tiloitettut, ja 3:o niistä, jotka muiden holhottawiksi maalle owat annetut; ja pitää kahden viimeksimäitun luettelon, luettelossa N:o 1 olewien tietoin oheessa, myös sisältää tiedon niiden nimestä ja asuntopaikasta, jotka owat funnan köyhäiä vastaan ottaneet, sekä miksi ajaksi ja millä ehdoilla elatus on suostuttu; ja viimein että Johtokunnan puolesta toimittaa ja walwoa kaikki Köyhäinhuitolaitosta koskewat lakiinwedot ja oikeusasjat, joista erotetaan ainoastaan ensi seuraawassa §:ssä mainittu tapaus, sekä seurata niitä määräyksiä, joita tämä sääntö muutoin sisältää, ja Johtokunta woipi nähdä tarpeelliseksi vielä antaa.

§ 12.

Rahawartian welvollisuutena on: kirjaan panna kaikki myönnettyt lainat, ja siinä jokaiselle lainanottajalle pitää eri tili lainan pää-omista, maksetuista korkorahoista ja muista maksusaanneista vuoden fululla; siten kuin §§ 145 ja 146 säädetään toimittaa wuotuiset welkomiset sekä ylöskantaa ja kuitata Köyhäinkassan tulot ja suorittaa sen maksut; huoli

falla sekä tarpeen mukaan ja Köyhäinhoidolle etuisimmilla ehdoilla ottaa muitakin köyhäinhuoneessa ja työhuoneessa tarwittawia palvelioita.

Tarpeelliset warat kirjoitusaineiksi Johtokunnalle, rahawartialle ja päällismiehelle määrätään maksettawaksi tarpeen mukaan.

§ 9.

Köyhäinhoidon wakaampaa ja joutuisampaa käytäntöä warten on kaupunki jaettava piirifuntiin, joiden määrän ja suuruuden Johtokunta määrää, ja pitää yksi Johtokuntaan walituista jäsenistä määrättämän piirifunnan asiamieheksi, ottamaan tarffaa tietoa piirifunnassa olevista köyhistä ja muista köyhäinhoidannon huoleen kuuluvista asioista ja niistä Johtokunnalle ilmoittamaan. Ja pitää yleisön tiedoksi kaupungin kirkoissa joka puolivuosi kuulutettaman, kuka piirifunnan miehistä owat walitut, ilmoittaen samalla mikä piirifunta millekin on määrätty. Jos piirifunnan asiamiehiä waihdetaan sillä wälillä, pitää sekin samalla tawalla yleisölle tiedoksi annettaman.

Wakinaisen Johtokunnan jäsenen saa myöskin piirifunnan asiamieheksi walita, jos hän siihen suostuu.

§ 10.

Johtokunnan esimiehen welwollisuutena on allekirjoittaminen kaiktiin Johtokunnasta lähetettäwiin asiakirjoituksiin sekä muutoin katsominen, ei ainoastaan että piirifunnan asiamiehet ja Johtokunnan wirtamiehet täytävät welwollisuutensa, waan myöskin että kaupungin Köyhäinhoito, wariin ottaen mitä tässä säännössä määrätään, laitoksen taroitukseen sopiwalla tawalla tulee käytettyksi.

§ 11.

Sihteerin toimituksena on: vastaanottaa ja Esimiehelle lähettää Johtokunnalle tulleet kirjeet ja kirjoitukset ja ne päiwäkirjaan merkitä sekä Johtokunnan kokouksissa kirjoittaa pöytäkirja; erityiseen luetteloon, oikeaa

numerojärjestystä seuraten, merkitä päätetyt kirjeet, määrännöt ja muut asiakirjat, jotka myöskin owat hänen tehtäwiänsä, nimellänsä wahvistettawia ja, esimiehen allekirjoituksen saatua, hänen lähetettäwiänsä; järjestyksessä pitää Johtokunnan wiralliset kirjat, kirjeet ja pöytäkirjat; kirjoittaa kaikki köyhäin kassasta myönnetyt lainat erityiseen luetteloon, joka osottaa jokaisen lainan-ottajan nimen ja säädyn, lainajumman suuruuden, ajan milloin laina annettiin, sen maksu-ehdot, josko sen wakuutena on welfa-finne kiinteään omaisuuteen taikka takuus, taikka miten siitä muutoin on huolta pidetty, ja viimein milloin laina on täydellensä maksettu; pitää täydelliset luettelot Johtokunnan antaman kaawan mukaan, 1:o kaifiista niistä jotka, köyhäin huoneessa olematta, saawat apua Köyhäinhoitolaitoksesta ja itse sen vastaanottawat, sisältäwä köyhän nimen ja iän, niiden lapsien määrän ja näiden iän, awun laadun ja suuruuden, ja ne muutokset, joita josjakin juhteesä köyhäin seassa tapahtuu; 2:o niistä, jotka tässä kaupungissa owat muiden ihmisten holhottawiksi ja elätettäwiksi tiloitettut, ja 3:o niistä, jotka muiden holhottawiksi maalle owat annetut; ja pitää kahden viimeksi mainitun luettelon, luettelossa N:o 1 olevien tietoin ohessa, myös sisältää tiedon niiden nimestä ja ajuntopaikasta, jotka owat funnan köyhäiä vastaan ottaneet, sekä miksi ajaksi ja millä ehdoilla elatus on suostuttu; ja viimein että Johtokunnan puolesta toimittaa ja walwoa kaikki Köyhäinhoitolaitosta koskewat lakiinwedot ja oikeusasiat, joista eroitetaan ainoastaan ensi seuraawassa §:ssä mainittu tapaus, sekä seurata niitä määräyksiä, joita tämä sääntö muutoin sisältää, ja Johtokunta woipi nähdä tarpeelliseksi vielä antaa.

§ 12.

Rahawartian welwollisuutena on: kirjaan panna kaikki myönnetyt lainat, ja siinä jokaiselle lainanottajalle pitää eri tili lainan pää-omista, maksetuista korkorahoista ja muista maksusaanneista vuoden fululla; siten kuin §§ 115 ja 116 säädetään toimittaa wuotuiset welfomiset sekä ylös-kantaa ja kuitata Köyhäinkassan tulot ja suorittaa sen maksut; huoli

pitää määrättyin saatavien maksamisesta määrättyllä ajallansa ja Johtokunnassa ilmoittaa milloin niitä suorittamatta jätetään; sattuvissa konkurssi-, pesän-ero- ja velkakutsumus-asioissa velkojan valalla vahvistaa sekä velkomapäivinä niissä ja velkakutsumus-asioissa valwoa Köyhäin-kassan welkomiset; kuin myöskin että Johtokunnan kokouksissa läsnä olla ja tarpeellisia tietoja antaa sekä muutoin waariin ottaa mitä tämän säännön mukaan, ylöskannon ja tilinteon suhteen hänen welvollisuutensa on taikka Johtokunta erittäin näkee hyväksi määrätä.

§ 13.

Sen, joka rahawartiaaksi otetaan, pitää olla antanut kahden takuusekelpoisen miehen allekirjottaman ja Johtokunnan hyväksymän lupakirjan, jossa he sitoutuvat, siinä tapauksessa että kassapuutto taikka puuttuwa tili rawartialla löydetäisiin, yksi kumpaisenki ja kumpikin toisen puolesta, niinkuin omasta welaista waastaamaan Ohdentuhannen hopearuplan maksamisesta siinä mitä tilissä woisi puuttua. Tämä liittokirja jääpi Johtokunnan talteen.

Joka kolmas kuukausi taikka useimmin, kun Johtokunta tahi esimies niin hyväksi katsoo, pidetään köyhäin kassan tarkastus. Jos sen waroista nähdään otetuksi ja kassapuutos ilmentuu rahawartijalla, vedettäväön hän kanteen-alaiseksi ja tuomittakoon siitä waastaukseen niinkuin muukin ylöskantomies.

Muutoin on Köyhäinhuoitolaitoksella rahawartian omaisuudessa sama etuoikeus kuin köyhäinhuoneille yleisesti niiden hoitomiesten omaisuudessa määrätty on.

§ 14.

Köyhäinhuoneen päällysmiehelle kuuluvat toimet löytyvät etempänä tämän säännön VI luvussa määrättyinä. Wahtimestarin ja muun palveluswäen welvollisuudet määrää Johtokunta.

§ 15.

Jos sihteeri, rahawartia, päällysmies taikka palveluswäki owat huolettomat toimisjansa, taikka muutoin eiwät tottele Johtokunnan käskyjä eiwätkä ota ojennuista waroituksista, saa Johtokunta, asiain mukaan, rikoksen-alaisen wirastansa joskin ajaksi taikka ainiaaksi erottaa; josta walitusta ei saa tehdä.

II Luvusta.

Niistä henkilöistä, jotka köyhäinhoidolta saakoot elatusta tahi apua.

§ 16.

Köyhät ja puutoksen alaiset, jotka köyhäinhoidolta elatusten tahi awun saamiseen voidaan esitellä, jaetaan seuraawaan wiiteen luokkaan:

1:o) Heikkomieliset ja mielipuoliset.

2:o) Kykenemättömät, wanhat ja waiwaiset, jotka tarwitsawat muiden hoitoa ja holhousta eiwätkä itse woi minikäänlaisella työllä elatusseensa auttaa.

3:o) Muut wanhat, kiwulaiset taikka ruumiin wikaiset henkilöt, jotka eiwät tarwiset alituisia holhousta ja enemmän tahi vähemmän owat työhön kykenewiä.

4:o) Senlaiset, jotka jollakin köyhäinhoidolta saamalla awulla sen enemmättä huoletta, woivat kohtuullisesti itsensä elättää taikka jotka kohdanneen onnettomuuden tahi sairauden kautta owat sattumaltansa awun tarpeessa.

5:o) Turvattomat lapset kuuttatoista vuotta nuoremmat, jotka owat tarpeellisen holhomisen puutteessa.

§ 17.

Sen joka ei woi itsiänsä elättää, waan jolla on sukulaisia kohdastaan ylös- tahi alasluettawassa sukupolwessa, pitää niiltä, tarpeen mukaan

ja miten niiden warat myöntävät, saada hoitoa ja elatusta taikka muuta apua; ja saakoon ainoastaan, siinä tapauksessa ettei tämä apu uletu, sen tarwittewaisen kohtuulliseksi elatukseksi, köyhäin hoidolta lisä-apua siihen anoa.

§ 18.

Kun 2 kappaleen 4 §:n jälkeen Palkkaus-asetuksessa Loufokuun 15 päivästä 1805, isäntä on welwoitettu kykynsä mukaan hoitamaan ja holhomaan palkkollista, joka palvelus-ajalla sairastuu, niin ei pidä palkollisen mainitulla ajalla myöskään joutua köyhäinhoidolle rasitukseksi.

§ 19.

Palkollisen, joka, olkoonpa isännän huoneessa ja ruuassa taikka muonatorpparina, jywäpalkkalaisena, kaimannon, ruukin- tai tehtaan-työmiehenä eli jonkin muun nimellisenä, viimeistään kolmannesta kymmenen-
meistä ikävuodestaan ollut samassa palveluksessa ja siinä wiettänyt paraat työvuotensa, sekä sen ajalla woimain heikentumisesta, wanhuudesta, sairaudesta taikka muusta tapaturmasta, tullut kykenemättömäksi pitemmältä palvelemaan, pitää isännän ja, missä kohtuulliseksi nähdään, myöskin hänen perillistensä huolenpidon kautta kuolemaansa asti saada hoitoa ja elatusta senlaisista työtä vastaan kuin palkollinen kykenee tekemään. Jos isäntä taikka hänen perillistensä eiwät jaksaisi senlaisista työmiestä eli palkkollista elättää, saakoon sitten köyhäinhoidolta hoitoa ja elatusta niinkuin muutkin tarwittewaiset.

§ 20.

Jos joku seurakunnan jäsenistä taikka joku muu kaupungsissa asuva pois siitä muuttaisi ja jättäisi waimon, lapset taikka perheen puutoksen-
alaiseen tilaan, taikka jos joku wastahakoiisuudesta taikka muutoin ei tah-
toisi antaa apua waimonsa ja lastensa, wanhain ja köyhäin wanhintensa taikka perheensä elatukseksi ja hoidoksi, joten näiden täytyisi joutua yhteisen

armelaisuuden ja köyhäinhoidolaitoksen rasitukseksi, pitää Johtokunnan sit-
sensä ajaksi ottaa huolehtia-nsa senlaisten turwattomaksi heitettyin hoi-
dosta ja elatuksesta.

§ 21.

Kun Johtokunnan siten täytyy huoleensa ottaa ja auttaa jotakin puutteen-alaista, jonka elättäminen päätetään kuuluvan jonkun yksittäisen kaupungsissa olewan henkilön welwollisuudeksi, on Johtokunnalla oikeus tykönsä kutsuttaa sen, joka welwollisuutensa tässä on laiminlyönyt ja, jos kutsumista tetellen tämä on esiin tullut ja saatu asiassa kuultuksi, mutta muutoin, tai jos kutsumuksen kuuleminen laillisen syyn ilmoittamatta laiminlyödään, heti ja enempää mutkia tarwittematta tutkia josko sen puutteen-alaisen elättäminen ja auttaminen on tämän henkilön welwollisuus ja siinä tapauksessa samalla määrätä kuinka suuri palkinto köyhäin-
kasjalle on tulewa tästä huolettomalta siitä awusta, joka puutteen-alaiselle sillä aikaa on kasjasta annettu, joka palkinto, sittenkuin Johtokunnan päätös on saanut laillisen woiman, pitää, jos siitä estellään, Johtokunnan ilmoituksesta Maiistraatin kautta welwolliselta otettaman. Jos taas se, jolle welwollisuus tässä asiassa nähdään tulewaksi, on kaupungsista pois muuttanut ja muualla asuwa, niin ilmoitetaan asia, seuraten 25 §:tä Kei-
sarillisessa Asetuksessa yleisestä köyhäinhoidosta maalla Maaliskuun 22 päivästä 1852, läänin Guvernorille lähemmin käsiteltäväksi.

Samalla tavoin menetelkään Johtokunta kun toisen köyhäin hoito-
kunnan aluelle pääsneen miehen waimo ja lapset pitää sen muuttaneen taikka asianomaisen seurakunnan kustannuksella lailliselle ajuntopaikalle muutettamaan.

Sitten kun toisen welwollisuus puutteen-alaisen henkilön elättämiseen ja auttamiseen on oikeuden mukaisesti määrätty, pitää Johtokunnan katsoa että tämä welwollisuus tulee täytetyksi ja, jos siitä estellään, asianomaisen tuomiontäyttäjän apua siihen taroitukseen käyttää.

§ 22.

Jos Johtokunta asian tutkittuansa hawaitsee jonkun seurakunnissa ole-
wista työntekijöistä heittäwan waimonsa, lapsensa ja perheensä elatuksen
ja hoidon puuteesen, waikka hän työllänsä eli elatuskeinollansa woisi heistä
huolen pitää, olkoon Johtokunnalla oikeus kuskakin tapauksessa määrätä
kuinka paljon hänen ansioistansa eli työstänsä saa pidättää taikka mitä
muuta apua rahassa hänen tulee antaa niille tarwitsewille annettawaksi;
josta Johtokunnan päätös on wastahakoiselle julistettava ja Maistraatin
awulla toimeen pantawa.

§ 23.

Miten kaupunkiin asetetuissa suomen sotawäessä kuolleitten tahi siitä
erotettuina maa- ja merisotamiesten köyhille leskille ja lapsille köyhänapua
ja hoitoa, taikka köyhille merimiehille heidän leskillensä ja lapsillensa ela-
tusta toimitetaan, löytyy §§:ssä 137 ja 138 lisemmin säädettyinä.

§ 24.

Jos joku outo ihminen kuolee kaupungissa eikä sen hautaamiseen
löydy waroja, suokoon Johtokunta, siitä ilmoituksen saatuaan ja asian
tarkein tutkittuansa, köyhäinhuoneesta antaa ruumiin arvon ja käskeköön
päällismiehen pitää huolta kuolleen saattamisesta lepopaikkaansa ja papilli-
sesta awusta hautamisesta, josta kuitenkaan muuta maksua kuin mitä
ruumiin arkusta ja maahan wiennistä menee, ei maksettako eikä köyhäin-
waroista annettako.

§ 25.

Jos seurakunnan jäsen taikka muu kaupungissa asuja kuollessansa
ei jätä mitään omaisuutta, taikka niin vähän, että sen käyttämällä kuol-
leen hautaamiseen ei eloonjääneelle puolisolle ja ala-ikäisille lapsille jäisi
tähdellisimpiä elintarpeita, kustantakoon köyhäinhoitolaitos arvon ja ruu-
miin wiennin hautauspaikalle, ja esimiehen määränöllä päällismiehen kautta
maksettakoon. Jos kuollessa on liekeisempiä sukulaisia eli holhomamiehiä,

joiden olisi pitänyt hautauksesta huolta pitää, taikka jos hän kuuluu toi-
sen köyhäinhoitokunnan alalle, welwoittakoon Johtokunta laillisesti heidät
palkitsemaan sen hautauskustannuksen, jonka köyhäinhoito siten on tullut
edeltä maksamaan.

III Kappale.

Miten köyhän-apua annetaan ja ylösannetaan ja Köyhäin-
hoidon oikeudesta köyhän omaisuuteen ja perintöön.

§ 26.

Puutteen-alaisen, joka köyhäinhoitolta tahtoo apua saada taikka tulla
köyhäin huoneeseen otetuksi, pitää ilmoittaman itsensä esimiehen, kirkkoherran
tahi sen piirikunnan asiamiehen luonna, jossa awun-etsijä asuu. Sitten
kun puutteen-alaisen tilaisuus on tarkemmin kuulusteltu, niin miten so-
pii käskettäköön itse pyyntönsä esitellä Johtokunnan ensimmäisessä kokouk-
sesa, taikka jos se sairauden tahi muun laillisen syyn tähden ei voi ta-
pautua, käyttää isäntää tahi jotakin toista hänen puutteen-alaisesta tilaansa
Johtokunnassa ilmoittamaan, jota paitti sen Johtokunnan jäsenen, jolle
asia ensin ilmoitettiin, pitää siitä Johtokunnalle erittäin tiedon antaman.

Puutteen-alaiset ja kerjäläiset wieraista seurakunnista kohdeltakoot
niinkuin 75 §:ssä sanotaan.

§ 27.

Isäntä tahi se, joka luoksensa on ottanut jonkun köyhän taikka tur-
wattomia ala-ikäisiä lapsia, jotka tarwitsewat köyhän-apua mutta ovat
kykenemättömät sitä ilmoittamaan, kuin myöskin jokin muukin seura-
kunnan jäsen, joka senlaisen puutteenkäräjän tilaa säälii, olkoon welvoi-
tettu ja oikeutettu siitä Johtokunnalle tarpeellisen tiedon antamaan, ja
pitää muutoinkin niin tässä kuin muissakin sattuwissa tapauksissa, kutsu-
muksen saatuaan Johtokunnan, kokoukseen tulla ja tarpeellisia tietoja antaa.

§ 28.

Sittenkun se köyhän-awun saantiin ilmoitettu henkilö on kuulustettu ja myös tutkittu josko tällä köyhällä on huolenpitäjää taikka liekeisempiä sukulaisia, jotka voisi katsoa welvollisiksi sen hoidosta huoltapitämään, on Johtokunnan welvollisuus asianhaaran mukaan ja asiasta tarvan tiedon saatua, määrätä josko köyhä on köyhäinhuoneeseen otettava taikka apua hänelle annettava joko ruoka-waraisja, poltto-puuja tahi rahassa, saatavaksi kerrassaan tahi kuukausittain taikka vuosineljänneksittäin, taikkapa ruoka-atrionissa noudettavaksi köyhäinhuoneesta, jossa sitä warten pitää olla suurempi tarpeen mukaan sovitettu ruuankeittolaitos ja annettaman sen haltuun, jonka käsissä köyhäinhuoneenfin ruokalaitos on, ja ainoastaan eroitustsin, kun erinäistä syytä siihen löytyy, apu rahassa annettakoon.

§ 29.

Määrätesä awun suuruutta on lukuun otettava, josko se köyhä henkilö on nainut taikka ei, josko hänellä on yksi tahi useampia ala-ikäisiä ruumiinwifaisia lapsia sekä mihin määrään senlainen puutteenkäräjä itse woipi itsensä ja omaisensa elatukseen auttaa.

§ 30.

Jos puutteen-alaisen tarve on niin kirehtiwä, että apu on saatava ennen Johtokunnan kokousta, saa esimies taikka kirkkoherra senlaiselle köyhälle määrätä sowliaan awun köyhäinwaroista taikka määrätä hänen otettavaksi köyhäin huoneeseen. Johtokunnan ensi kokouksessa ilmoitetaan asia ja Johtokunta päättää miten köyhän taikka hänen elatuksensa kansja sitten on tehtävä.

§ 31.

Niistä 16 §:sä luetelluista awuntarwittajoiista pitää heikkomieliset ja mielipuolet, waiwaloisuutensa mukaan toimitettaman joko parannuksille hulluudestansa taikka otettavaksi parantamattomain sairasten huoneeseen,

jota vastaan kykenemättömät, wanhat ja ruumiinwifaiset köyhät pitää, jos suinkin laatuun käypi, annettaman hoidettaviksi ja holhottaviksi kohtuullista maksua vastaan hywäntapaisille ja hywäksi tunnetuille ihmisille etenkin maalla. Samalla tawoin pitää myöskin orwot lapset tiloitettaman ja erittäinkin sitä katjottaman, että ne, tarpeellisen waarilla-pidon ja kaswatuksen ohejsa, myöskin saawat harjautua maanwisjelykseen ja käsitöihin taikka muuhun otolliseen työhön; ollen se Johtokunnan erinomaiseen huoleen kuuluwa että lapset wälttämättömästi ja wiivyttelemättä kotoisiksi laitetaan ja siis, sen mukaan kuin 54 §:sä säädetään, heitä ei tarwita muuta kuin lyhemmän ajan ja hätätilassa köyhäin huoneessa pitää.

Alkoon se, joka senlaisia köyhiä on vastaan ottanut, niitä Johtokunnan suostumatta toisten hoitoon heittäkö. Jos se, jonka luoksi joku köyhä taikka joku orpolapsi on tiloitettu, muuttaa toiseen seurakuntaan ja tahtoo hänen taikka lapsen mukaan ottaa, hakukoon siihen Johtokunnalta luvan.

Jos joku muutoin on turwiinsa ottanut ja hoitanut puutteen-alaisista ja tahtoo siitä palkintoa köyhäinhoidolta, pitää Johtokunnan tutkia josko ja minkä werran senlaisista palkintoa jaisi myöntää.

§ 32.

Turwattomat lapset, jotka köyhäinkasjan kustannuksella elätetään ja kaswatetaan, samoin kuin muutkin köyhät, jotka siltä saawat hoitoa ja elatusta, owat Johtokunnalle ja niille, joiden luokse senlaisten köyhät owat tiloitettut samassa suhteessa kuin palkolliset isännillensä, palkkausjäännön mukaan, ja pitää heidän siis, jos owat työhön kykenemiä, kuuliaisuudella ja mielellänsä, kykynsä mukaan toimittaa heille uskotuita töitä.

Kun lapset owat pääsneet siihen ikään että he saattawat mennä palvelukseen taikka päästä käsitöihin tahi tehtaisiin, olkoon se Johtokunnan toimena sekä jopikoon ehdoista ja heidän olo-ajasta wieraan luonna asiain mukaan.

Köyhiä lapsia älköön annettako hoidettawaksi ja kaswatettawaksi taikka palvelukseen muille kuin hywisitunnetuille, maassa asuville henkilöille, jotka oikeastaan kuuluvat maan asukkaihin ja ovat siinä uskoissa, johon lapsi on kastettu.

§ 33.

Jos joku ei tahdo vastaanottaa köyhää, jota elättämään ja hoitamaan hän on määrätty taikka itse suostunut, taikka jos hän eli se, jonka luokse köyhä ja turwaton lapsi on tiloitettu, welvollisuutensa näissä kohdissa laimin lyöpi ja joko ei anna tälle köyhälle taikka lapselle tarpeellista elatusta ja hoitoa, taikka kohtelee sitä kovuudella ojentumatta saaduista waroituksista, pitää Johtokunnan tiloittaa köyhä taikka lapsi jonkun muun luokse; ja palkitsoon wastahakoinen köyhäinlaitokselle kaikki sen kautta syntyneet erinäiset kustannukset. Senlaisia kustannuksia uloshakiesja meneteltäköön niinkuin 21 §:ssä on säädetty.

§ 34.

Kun köyhä ja orpo lapsi, jonka köyhäinhoito on antanut jollekin toiselle wuotuisista maksua vastaan hoidettawaksi ja kaswatettawaksi, on tullut neljäntoista vuoden ikään, pitää sen, Johtokunnan suostuella, kuitenkin jäämän elatuswanhempiensa luokse ja sowliaasta työtä tehdä kuudentoista vuoden ikäiseksi asti, olematta hänellä oikeutta muuta palkintoa saamaan kuin ruokaa, vaatetta, kengitä ja huonetta asuaan. Jos elatuswanhimmat pitävät luonnansa senlaisista laista sitenkin kun se on pääsenyt kuudentoista vuoden ikäiseksi, joko sen tähden että lapsi itse sitä haluaa taikka sen tähden ettei se ole woinut hankkia itselleen elatuskeinoa, olkoon näillä lapsen suhteen ne edut, kuin 3 lappaleen 4 §:ssä Palkkausasetuksessa Loukokuun 15 päivästä 1805 on elatuswanhemmille myönnetty. Samanlaiset oikeudet kuuluvat sillekin, joka muutoin ottaa hoitaaksensa köyhäinhoiton turwisja olewan lapsen, jos Johtokunta siihen suostuu ja hän muutoin pitää saman huolen lapsesta.

§ 35.

Mitenkä köyhät käyttävät heille annetun awun ja minätapaiset he ovat elämässänsä ja miten ne lapset, joita muut ovat holhoaksensa, kaswattaaksensa taikka palvelukseensa ottaneet, tulewat kohdelluiksi, sitä tulee Johtokunnan tiedustella sekä tehdä miten asiat waatiwat ja siiskin, milloin on syytä muistutukseen, joko vähentää taikka kokonaan lakkauttaa myönnetyn awun antamisen.

§ 36.

Awun saantiin ruokawaroissa, polttopuuissa taikka rahassa, jonka köyhäinhoito on myöntänyt wähitellen annettawaksi, antaa Johtokunta apufirjeen, jota warten köyhäinkassan kustannuksella wälisääpainoissa papereita hankitaan. Tähän firjeeseen pannaan köyhän nimi ja ikä, josko se köyhä on naimutahi ei, taikka jos hänellä on ala-ikäisiä tahi kiwulaisia lapsia, ynnä niiden nimet ja ikä, sekä awun laatu ja määrä kullekin kuukaudelle tahi wuosineljännekselle. Sen henkilön nimi ja sääty, joka holhottawakseen on ottanut ala-ikäisen lapsen taikka muun köyhän, pannaan myöskin apufirjeeseen.

§ 37.

Jos köyhä, joka apua nautitsee, tulee niin ahdistawaan tilaan että awun lisää tarwitaan, ilmoitettakoon se määrätyn järjestyksen mukaan Johtokunnassa, joka hankittuansa tarvan tiedon köyhän käytöisestä ja elantotawasta y. m. tutkii josko pyydettyä apua on myöntäminen. Siinä tapauksessa firjoitetaan lisätty määrä apufirjeeseen.

§ 38.

Jos köyhä kuulee awun jaossa taikka muutoin hänelle wäärin tapahtuneen, ilmoitettakoon se esimiehelle, firko herralle taikka piirikunnan asiamiehelle, joka Johtokunnan ensitulewassa kokouksessa asian esittelee.

§ 39.

Köyhä älköön apunsa toiselle antako. Jos se tapahtun, olkoon mitätön, jos köyhä olisi apufirjanfin pois antanut, elikkä jos se hänen halustaan ei olisi. Ei myöskään saa köyhäinkassasta annettua apua köyhän welaista taikka muusta syystä häneltä ottaa.

§ 40.

Raupungin lääkäri ja haawalääkäri on welwollinen, ilman muuta palkintoa kuin se mikä hänelle on köyhäinwaroista tulewa, neuvoilla ja lääkitöimellä auttamaan kaupungin köyhiä sairaita ja muita sairaudella ja ruumiin wioilla waiwatuita köyhiä, joiden ottamiseen yhteiseen lasarettiin ei ole tilaisuutta. Heidän pitää myöskin, kun joku köyhä kaupungissa taikka köyhäinhuoneessa sairastuu, kutsumuksella sen luokse tulla, ja muutoinkin sairaita lääkäri-awulla auttaaksensa käydä joka päivä köyhäinhuoneessa, sen mukaan kuin tarwe waatii. Lääkkeitä määrättäköön köyhäinkassan kustannuksella, jossa kuitenkin kaikki tarpeellinen ja asetukseksa käsketty säästämöisyys on waariinotettava. Jos senlaisen hädän-alaisen henkilön sairaus waatii pitkäliempää ja kalliimpaa parannuskeinoa, annettakoon kassassa tapauksessa siitä heti Johtokunnalle tieto ja siitä tarfempi määräys kustannuksien tekemiseen hankittakoon. Jos lääkäri katsoo tarpeelliseksi että sairaan pitää saada erityinen ruoka köyhäinhuoneesta, ilmoittakoon sen esimiehelle, kirkkoherralle tahi piirikunnan asiamiehelle, jonka tulee siitä heti huoli pitää ja asia vielä Johtokunnan ensitulewassa kokouksessa esitellä.

Köyhiä, jotka huomaitaan pahalla taudilla saastutetuiksi, ei saa kotona eikä köyhäinhuoneessa hoitaa, vaan pitää pahataudin parannushuoneeseen toimitettaman.

§ 41.

Lutherilaisen seurakunnan kirkonkokouksessa Helmikuun 7 päivänä 1860 tekemän päätöksen mukaan, tulee kaupungin köyhäin lääkärihoito,

nykyisen kaupungin lääkärin ja haawalääkärin erittyä, kahdelle erityisesti asetetulle ja palkatulle köyhäinlääkärille, joiden kesken kaupunki jaetaan kahteen piirifuntaan; ollen seurakunnilla welwollisuus aikansa määrätä tämä jako ja köyhäinlääkärin wirtawelwollisuudet sekä mitä mainitun kirkonkokouksen päätöksen toimeenpanentoon muutoin kuuluu.

§ 42.

Johtokunta pitää huolen siitä että työ-ansion puuttesa olewat köyhät saawat työtä joko köyhäinhuoneessa, jos siellä tilaa on, taikka muualla. Sitä warten saa Johtokunta tarpeen mukaan hankkia tarpeellisia työ-aineita, joista maksun saamiset y. m. ja työn valmistamiset owat asianhaaran mukaan Johtokunnan toimen nojaessa.

§ 43.

Wiidentenatoista päivänä kussakin kuussa taikka, jos silloin sattuu pyhäpäivä, edellisenä arkipäivänä jakaa Päällysmies kuluwalle kuukaudelle määrätty awut, jolloin yksi Johtokunnan jäsenistä pitää läsnä oleman.

Jokaisen köyhäin-awun saajan ja jokaisen, jolle köyhäin lasten taikka muiden ruumiinwikaisten henkilöin hoitoa warten tulee apua, pitää, ellei sairaus tahi muu laillinen syy esteenä ole, itse tulla köyhäinhuoneeseen, warustettuna apufirjeellä, kuukauden elatus-apua saamaan. Jos apu on määrätty annettavaksi vuosineljännessittain, tapahtukoon antaminen neljänneksen toisessa kuussa; kuitenkin saattaa miten asia waatii sitä edeltäkäteenkin antaa. Apua älköön annettako muulle kuin siihen oikeutetulle, jonka sitawarten pitää apufirjeensä näyttämän. Päällysmiehen pitää köyhän tiedoksi merkitä saadun awun suuruus erityiselle listalle, joka pitää olla kiinnitettynä apufirjaan.

Jos apufirje on joutunut hukkaan, pitää se heti Johtokunnassa ilmoitettaman ja sen ohessa asianhaarat selitettämän, sekä uusi apufirje annettaman.

§ 44.

Joka vuosi Kesäkuun alussa pitää Johtokunta katselmuksen taifista, jotta köyhän-apua kaupungissa nauttiivat taikka köyhäinhuoneeseen ovat otetut, joista sunnuntaina ennen on kaupungin firfoissa ja sitä paitsi kaupungin sanomalehdissä kuulutettava. Köyhäin pitää edellisen kuukauden apuin jaoissa tulewasta katselmuksesta päällismiehen kautta erityisesti muistutettaman.

§ 45.

Tähän katselmukseen pitää kaikki kaupungissa olewaiset apufirjeellä varustetut köyhät tuleman ja alkoon kukaan ilman otollista syytä siitä pois olla, apunsa menettämisen uhkauksella Johtokunnan lisemmän tutfinnon mukaan. Ne kaupungissa asujat, jotka suostuttua palkintoa vastaan ovat kaswattaaksensa taikka elättääksensä ottaneet köyhiä lapsia taikka muita köyhiä, luettakoot asian haarain mukaan wapautetuiksi wuotuisessa katselmuksessa itse läsnä olemaista; mutta heidän pitää kuitenkin laittaa jottkut muut lapset ja köyhiä katselmukseen seuraamaan.

§ 46.

Katselmuksessa kutsuttaa Johtokunta esiin köyhät päällismiehen tekemän luettelon mukaan ja tutkii jokaisen köyhän olon ja tilaisuuden, ja miten ne palkintoa vastaan wierailla annetut turwattomat lapset tulewat hoidetuiksi ja kaswatuiksi; josja piirikunnan asiamiesten pitää tarpeellisilla tiedoilla awulliset oleman. Senlaisen tutfinnon johdosta määrää Johtokunta sitten, josko niitä myönnettyjä apuja suuremmaksi tai vähemmäksi osaksi taikka kokonansa peräytetään, taikka josko köyhä kesän-aikana jollakin vähemmällä köyhän-awulla woisi olla tyytyväinen ja minä werran senlaista apua olisi annettava, köyhälle fewemmän elatuksen suhteen tänä wuoden aikana. Jos elatusta vähennetään, merkitään se apufirjeeseen, joka taksin otetaan, jos apu kokonaan lakkautetaan.

Köyhäin lasten, jotka Johtokunnan toimen kautta saawat koulu-ope-

tusta, pitää katselmuksessa näyttämän todistus opettajalta, josko ja missä ajalla lapsi on koulussa ollut sekä miten se siellä on itsensä käyttänyt.

§ 47.

Niiden kaupungissa asuwien henkilöin, jotka palvelukseensa taikka ilman palkintoa ovat luoksensa ottaneet köyhiä lapsia, pitää antaman heille tilaisuuden tulla mainittuun katselmukseen, ja pitää heidän itsensäkin, jos laatuun käypi, siinä läsnä olla että Johtokunta woisi tutkia kuinka isännät ja elatuswanhimmat taikka lapset ovat keskenäiset wellisuutensa täyttäneet, ja tehdä miten sen johdosta on tarpeellinen.

§ 48.

Jokainen seurakunnanjäsen, joka tahtoo saada tietoa köyhäin hoidosta taikka jolla jotaan on köyhistä ja heidän elättämisestä ilmoittamista, saakoon estämättä olla läsnä köyhäin katselmuksessa.

§ 49.

Kun apua maalle tilotettuina lasten ja ruumiinwikaisten köyhäin edestä ylöskannetaan, pitää todistus paikkakunnan papistolta taikka muulta Johtokunnalle tuttawalta henkilöltä annettaman senlaisen lapsen tai köyhän asumisesta sen määrätyn henkilön luonna sekä siitä miten sitä on holhottu ja miten hän itseään on elämässä käyttänyt. Jos nämät asiat ovat jollekin jäsenelle Johtokunnassa tunnetut, niin sen todistamalla apu maksettakoon; kuitenkin pitää tarpeellinen papin kirja siitä paikkakunnasta, josja lapsella tai köyhällä on asentonsa määrättyä, ennen wuoden loppua annettaman ja mainitut asiat siinä selitettämän, kuin myöskin minälaisessa terweydessä kiwulaiset ja ruumiinwikaiset köyhät ovat, josko he ovat woimiinsa wirtistyneet taikka wotaisiin käyttää jonkinlaiseen työhön.

§ 50.

Jos perintöä taikka muuta tuloa, minkä nimellistä tahansa, tulee köyhäin huoneeseen otetun taikka muutoin alituisesta apua nauttiwan köyhän omaisi, jaapi sillä köyhäin kasjaan palkita sen mitä köyhä on nauttinut. Jos löydetään köyhällä kuollessansa olleen ennen tietämättömiä varoja taikka oikeaa omaisuutta, joka elin-aikana olisi pitänyt hänen elatuskseen ulettua, tulfoon se kaikki määrättömästi köyhäin kasjan omaisi. Jos jäännöswarat ovat vähäiset ja köyhältä jääpi leski tahi turwattomat lapset puutteen-alaiseen tilaan, sallitaan heidän pitää mitä on jäänyt. Muusja tapauksessa on se köyhäinkasjaan tulewa.

§ 51.

Jos joku, joka turwatonna lapsena on köyhäinkasjan kustannuksella hoidettu ja kasvatettu, mutta on jo köyhäinhoidolta poisja, saa perinnön taikka pääsee waralliseksi, on se hänen omaisa kiitoslisuudessaan ja miell-wallaasjaan että köyhäinkasjalle elatusensa palkita, josta Johtokunnan pitää myös senlaisia henkilöä muistuttaa.

IV Kappale.

Köyhäinhuoneesta ja mitä siihen otettuon henkilöön hoidon ja kohtelun sekä köyhäin lasten opetuksen suhteen on waarin-otettawaa.

§ 52.

Kaupungissa pitää olla köyhäinhuone, johon pakkotyölaitos pitää myös olla yhdistetty.

§ 53.

Köyhäinhuoneeseen otetaan senlaisia fyysnemättömiä, heikkoja taikka wanhoja henkilöitä, jotka eiwät voi itseänjä holhoa ja joilla ei ole mitään

muuta elatussen turwoa eli keinoa; ja pitää ainoastaan niille, joita ei ole woitu, sillä tavalla ja siinä järjestyksessä kuin 31 § osottaa, sowliaasti muualle tiloittaa, köyhäinhuoneessa edespäin majaa annettaman.

§ 54.

Turwattomat lapset, jotka tarwitsawat joutuisaa apua, saatetaan myöskin köyhäinhuoneeseen ottaa, fuitenkin ainoastaan lyhemmäsi ajaksi ja siihen asti kuin Johtokunta woipi heidän hoidostansa ja elatuskestaansa muun huolen pitää.

§ 55.

Jos elättiköyhä wirkistyi woimiinsa taikka niin terwehtyi, että hän woipi itsensä elättää, pitää Johtokunnan määrätä hänet uloskirjoitettawaksi köyhäinhuoneesta; mutta itsestänjä taikka Johtokunnan tietämättä ei elättiköyhä saa siitä erota, samotenkuin senlainen köyhä ei myöskään saa edellatapahuneetta ilmoituksetta päällismiehelle ja hänen luvattansa milläkään teeskelemisellä, pitemmäsi tahi lyhemmäsi ajaksi köyhäinhuoneesta ulkoutua.

§ 56.

Päällismiehen luvatta älköön elättiköyhä ottako wieraista työtä tehdäkseen. Sitäwaastaan pitää heidän kuullaijesti tehdä niitä töitä ja asfareita, joihin kuukin taitawaisuuden ja ruumiin woimain suhteen woipi heitä welwoittaa.

§ 57.

Elättiköyhäin, jotka owat welwolliset, sen minkä woivat, päällismiehen määräyksen mukaan toimittamaan senlaisia asfareita kuin köyhäinhuoneen puhtaana ja järjestyksessä pitämiseen tarwitaan, niinkuin lafsemiä, siistimistä, lämmittämistä, pesua ja muuta semmoista, pitää elämässänjä olemien siwot ja säännölliset. Se eiwät siis saa myydä jotaan siitä ruuasta kuin heille annetaan ja joka ainoastaan heidän omaisi heksenjä elatuskeksi on käytettävä eikä myöskään huolettomasti pidellä mitä

köyhäinhuoneen tarveluista taikka muusta omaisuudesta heille uskotaan. Jos elättiköyhät tätä vastaan rikkovat taikka hawaitaan laiskoiksi, uppiniskaisiksi, taikka säännöttömiksi ja riettaiksi elämänsänsä, saa päällismies, jonka lifeijimpään waarillapitoon köyhät owat asetetut, ilmoitettuanza Johtokunnan esimiehelle ja hänen jokaisessa eri tapauksessa antamalla luvalla, rangaista heitä ruuan vähennyksellä taikka sowliaalla kotikurilla, ja jos siitä eiwät ota ojentuakseen, ilmoittaa asian Johtokunnalle, joka määrää asianhaaran mukaan heidän muuttamisestansa josjotin ajaksi työhuoneeseen.

§ 58.

Johtokunta määrää miten hyväksi näkee sen waatteuksien, jolla elättiköyhät owat warustettawat; ja pitää sentähden ne waatteet ja muu omaisuus, jota elättiköyhällä on mukana köyhään huoneeseen otettaessa, Johtokunnan määräyksen mukaan käytettämän taikka, siten kuin 89 §:ssä sanotaan, pois myytämän.

§ 59.

Miehen- ja waimonpuolisille pitää eri huoneet köyhäin huoneessa annettaman, ja kaikki luvaton yhteys heidän taikka muiden kesken tarkasti estettämän. Allaikäisiä lapsia ei pidä tiloitettaman samaan huoneeseen kiuulaisten eliksi wanhuuttansa ja muita wifoja sairastawien henkilöihin kanssa. Köyhäinhuoneessa pitää myöskin miehen- ja waimonpuolisille olla laitettuna eri sairaahuoneet, joihin ei ainoastaan sairaat itse köyhäinhuoneesta, waan myöskin muut sairaat kaupungissa, joilla ei ole millä itsensä hoitaisivat eikä tilaisuutta päästä yhteiseen lasarettiin, pitää otettaman ja saaman sowliaasta ruokaa ja tarpeellista holhousta sekä lääkarinapua.

§ 60.

Ruuanpidon köyhäinhuoneessa ja työhuoneessa antaa Johtokunta yhdistettynä, pidetyllä urakka-huutokaupalla, vähimmän waatiwalle; kuitenkin ei kenellekään köyhäinhoitolaitoksen toimiin asetetuille henkilöille. Sillä-

tawoin otetulle ruuanpitäjälle saakoon Johtokunta, jos siitä anomus tehdään ja kelwollinen wakuus asetetaan, määrätä sopiwan edeltämäksun köyhäinwaroista.

§ 61.

Johtokunta määrää kirjallisesti tehdyllä ruokajärjestyksellä ruuan, joka kunakin päivänä on jaettava köyhäinhuoneeseen otetuille henkilöille. Tarpeelliseksi tiedoksi pitää yksi kappale ruokajärjestystä pantaman sen huoneen seinälle, jossa ruokaileminen tapahtuu.

§ 62.

Hyvän järjestyksen edistämiseksi köyhäinhuoneessa, tulee Johtokunnan tehdä ja asianomaisten seurattawaksi antaa tämän säännön kanssa yhtäpitäwäiset järjestysohjeet, joista yksi kappale on pantawa seinälle jokaiseen elättiköyhäin asuttawaksi annettuun huoneeseen.

§ 63.

Joka aamu pitää määrättyllä tiimalla rukoukset köyhäinhuoneessa pidettämän päällismieheltä taikka joltakin muulta hänen siihen määräämältä otolliselta henkilöltä. Muutoin ja ettei köyhäinhuoneeseen otetuilta henkilöiltä puuttuisi tilaisuutta hartaudenharjoituksiin, taikka tarpeelliseen mielen-ylennykseen kristillisyydessä ja siihen kuuluwissa opin-kappaleissa, pitää Pyhä Raamattu, wirtikirjoja ja muuta sowliaita hartauskirjoja köyhäin käsillä pidettämän ja heidän edistymistänsä kristillisyyden opissa myöskin katekismus-kuulusteluihin pitämällä autettaman; jota paitsi köyhällä pitää, kowemmissa sairauden kohtaauksissa, olla mahdollisuus hengellisessä juhteesa saada papillisista apua; ja on asianomainen pappi welwollinen vähintäänkin joka kolmantena sunnuntaina sekä aina rukous- ja juhlapäivinä pitämään saarnan köyhäinhuoneessa taikka jonkun hengellisen turkistelemuksen siellä lufemaan. Niinä pyhäpäivinä sitawastaan, jolloin pappia ei satu, niin joku päällismiehen siihen walitsema henkilö pitää ru-

koukset ja lukee saarnan. Pavilliset toimitukset, lutherilaisen seurakunnan jäsenten suhteen, toimittakoon, palkka-esityksessä määrättyä palkintoa vastaan, se seurakunnan wakinaijista papeista, jonka kanssa Johtokunta asiasta woipi sopia, taikka muussa tapauksessa seurakunnan papit siinä järjestyksessä kuin kirkkoherra määrää.

§ 64.

Johtokunnan pitää huolella pitämän että köyhät lapset, erinomartainfin ne jotka apua köyhäinhoidolta nauttiwat, saisiwat, etenkin wuoro-opetuskouluissa, opetusta kristillisyydessä ja muissa siellä esiteltäwiissä alkeistiedoissa. Julkisissa wuositutkinnoissa, joita koulun oppilaisten kanssa pidetään ja joissa Johtokunnan päällismies sekä lutherilaisen seurakunnan kirkkoherra pitää läsnä olla, antakoon Johtokunta, koulun johtajan esityksen mukaan, ahkeruudessa ja hywäntapaisuudessa paraille köyhäinhoidon sinne panemille oppilaille jakaa palkinnoksi kirjoja, kirjoitus-aineita y. m. senlaisista; kuitenkin niin että tarpeellinen säästämättömyys waariin-otetaan.

§ 65.

Lasten koulutuskuksannuksien suorittamisesta käytetään kaswu niistä tähän tarkoitukseen tehdyistä VII lapp. sanotuista lahjoituksista; ja pitää Johtokunnan tarkoin siitä huoli pitää ettei näitä waroja muihin tarkoituksiin käytetä, waan erinäisessä hallinnossa ja tilissä pidetään. Jos näiden kaswuwarain ei nähtäisi siihen ulottuwan, saa Johtokunta asian-omaisen koulunhallinnon kanssa sopia siitä lisämaksusta edespäin, jota woisi tarwita, ja joka siinä tapauksessa on yhteisistä köyhäinwaroista suoritettava; mutta jos waroista yli jääpi, on se säästettävä lahjoituksella aiwottuun tarkoitukseen käytettäväksi, siten kuin seurakunta yhteisessä kirkonkokouksessa woipi siitä päättää.

§ 66.

Siimiehen ja kirkkoherran tulee olla huolellinen waarillapitämään ja

tutkimaan miten järjestys ja hoito köyhäinhuoneessa woimassansa pidetään ja sentähden useimmiten käydä sitä katsomassa. Samassa tarkoituksessa pitää Johtokunnan kunkin kuukauden ajaksi walita yhden jäsenistänsä, jonka tulee, ruoka-ajoilla ja määräämättömilläkin hetkillä käyden sitä katsastamassa, hantfia tarfat tiedot köyhäinhuoneen tilasta. Joka kerta kun se kuukaudeksi walittu jäsen käypi köyhäinhuonetta katsomassa, pitää hänen se merkitä ruuanjakokirjaan ja siinä toisiinsa wertailta sifsi päiwäksi pantuin ruoka-osten määrä ja köyhäin määrä köyhäinhuoneessa ja kaupungissa, joille ruoka-osta jaetaan, sekä muistuttaa sen mikä sattui löyty-mään moitteiden alaiseksi. Jokaisen muunkin Johtokunnanjäsenen pitää katsoa welwollisuudekseen, sattunaisesti käydessään köyhäinhuoneessa, tarkasti tiedustella tilan siellä ja muistutetut epäjärjestykset ojennettawaksi saattaa.

§ 67.

Jos elättiköyhä näyttäisi säännölliseltä elämässä ja käytöksessä, ja sen ohessa erinomaisella ahkeruudella ja huolella toimittaa hänelle uskotut työt ja askareet, niin saa Johtokunta jollakin sowlialla palkinnolla kehottaa ja hywittää senlaisista köyhää. Muutoin on Johtokunnan antaminen elättiköyhille joku vähä osa heidän työ-ansioistansa, sen mukaan kuin kunkin suurempi tahi vähempi työ-ahkeruus ja huolellisuus on ansaitsewa.

§ 68.

Jos joku seurakunnan jäsenistä taikka joku muu wieras ihminen tahtoo antaa köyhille lahjoja, taikka kustannuksellansa heitä rawita, pitää siitä esimiehelle tieto annettaman ja hänen mieltänsä kysyttämän ja sitä ehdoltua lahjaa eli kesitystä ei muutoin, kuin yhteisen suostumisen mukaan köyhille annettaman.

V Kappale.

Työhuoneesta ja mitä kerjähksen estämiseksi on waariin otettavaa.

§ 69.

Kaikki kerjäs ja kerjäläisten waelteleminen taloissa ja kaduilla on kowasti kielletty; ja älköön sentähden kukaan sopimattomalla sääliwäisyydellä ja almuin jakamisella kerjäläisille kehoitako senlaisia epäjärjestyksiä ja siten tehkö wastoin köyhäinhoidon tarfoitusta.

§ 70.

Politiiskamarin aluskuntaiset wirtamiehet ja palvelijat owat edeswätaufjella welwoitetut kiini ottamaan ja Politiiskamariin saattamaan kerjääwäiset henkilöt, missä paikoin tahansa he kaupungissa tawataan. Samalla tawoin jokainen muukin kaupungin asukas kerjäläisiä kohdelfoon.

§ 71.

Jos ala-ikäisiä lapsia tawataan kerjäämässä, niin pitää ne, joiden welwollisuutena lapsen holhominen oli si ollut, kutsuttaman Politiiskamariin, sekä ensiferralla waroitettaman, mutta toisella ja seuraawilla ferroilla safoettaman, asianhaaran mukaan yhdestä wiitenkin ruplaan saakka. Mutta jos senlaiset lapset sittekin kerjäämässä tawattaisiin, niin pitää köyhäinhoitohallinnon ottaa ne holhoaksensa ja kaswattaaksensa, niiden kustannuksella, jotka welwollisuutensa tässä sillä tawoin owat laiminlyöneet.

§ 72.

Raupunkiin asetetun sotawäen lapset, jotka kerjäämässä tawataan, pitää Politiiskamarin toimella wanhemmillensa saatettaman ja asia ilmoitettaman läänin Guvernörille, jonka huolena sitten on, että asian esittämällä asianomaisessa paikkaissa, toimittaa tarpeellisen ojennuksen tässä kohdassa.

§ 73.

Samaan sakkoon ja wastaufjeen kuin 71 §:ssä määrätty on, saa Politiiskamari ylimalkaan wetää sen joka jonkun sanotusta köyhyydestä antaa todistuksen, käytettäväksi almuin keräämiseen kaupungissa, taikka siihen tarfoitukseen tekee rukouskirjoja tahi senlaisten kirjoitusten kaupungilla kierrättämisessä ja almuin ylöskantamisessa tawataan. Mitä siten on kofoon kerätty tulee köyhäinkassan hywäksi.

Erinomaisissa tapauksissa, niinkuin milloin joku wahinkowalkean taikka muun onnetoman tapauksen kautta äisti on joutunut puutoksen tilaan ja täytyy turwautua sääliwäisten ihmisten armeliaisuuteen, saatafoon kuitenkin tässä eroitus tehdä ja asianhaaran mukaan muutoin menetellä.

§ 74.

Jos joku rohkenee estää kerjäläisten kiini ottamista, taikka senlaisessa tilaisuudessa auttaa heitä pakoon pääsemään, tahi heitä muutoin salaa, taikkapa kofee auttaa elättiköyhää luwattomasti pakenemaan köyhäin- tahi työhuoneesta, manattakoon Politiiskamarin esiin ja safotettakoon wiisi ruplaa taikka vähemmän asianhaaran mukaan.

§ 75.

Kerjäläiset, jotka Politiiskamarin tahi Köyhäinhoidonhallinnon esiin saatetaan ja hawaitaan olewan wieraasta seurakunnasta, owat jätettawat läänin Guvernörille, edespäin kotoperälensä lähetettäväksi. Heidän elatussestansa pitääkoon Johtokunta sillä aikaa huolen ja siitä palkintoa saada kofoon Guvernörin apua.

Älköön annettako köyhän, paitsi kun hän on oikeen tiloitettuna, olefella ulkona seurakunnasta, ellei köyhällä näy olewan otollista ja laillista asiaa.

§ 76.

Kiini otetut kerjäläiset, jotka kuuluvat johonkin kaupungin seurakun-

taan eivätkä ole ala-ikäisiä, pitää ilmoitettaman, otettaviksi köyhäinhoidon työhuoneeseen ja tulee Johtokunnan velvoittaa ne, jotka eni kerran kerran jäämässä tawataan, siellä työtä tekemään kuusi, toisen kerran kahdeksan ja sittemmin joka kerta kolmekymmentä päivää. Jos senlaiset kerjääväiset henkilöt nauttiivat elatusta, köyhäinhuoneessa olematta, taikka jos joku wieraat ihmiset ylöskantawat köyhäinhoitolaitokselta erityistä apua senlaisten köyhäin holhomiista warten, laskutetaan apu sitji ajaksi kuin heitä työhuoneessa pidetään, ja ne jotka owat ottaneet köyhäin elättäjänsä eivätkä esitä heitä kerjäämästä, tulfoot kohtawien asianhaaran mukaan manatuiksi Poliisikamarin esiin ja waroitettafoot tahi sakotettafoot, niinkuin 71 §:ssä sanotaan.

§ 77.

Köyhät ihmiset, jotka köyhäinhuoneesta owat saaneet työ-aineita taikka muuta kotona tehtävänsä, ja senlaisia tawaraa häwittäwät elikkä eiwät oikeen hoida, woipi Johtokunta myöskin velvoittaa työllä työhuoneessa, jollakin asianhaaran mukaan sowitzulla ajalla, tawaran arwon maksamaan.

§ 78.

Esimies määrää, päällysmiehen ilmoituksen mukaan, työhuoneeseen pantun henkilön irtipäästämisestä työ-ajan loputtua; mutta Johtokunnan määräämiseen kuuluu kuinka senlaisen työntekolaisen kanssa muutoin on meneteltävä ja josko köyhäinhoitolaitoksen pitäisi sen elatukseen pitemmältä kustantamaan.

§ 79.

Työntekolainen on työhuoneessa ollessansa päällysmiehen käsken alainen. Waastahakoiset, uppiniskaiset, laiskat tahi irrotatut työntekolaiset saatawat sentähden saada sowliaista kotikuria taikka erittäin pidettää raskeampaan työhön: jota paitsi se tulee Johtokunnan päätäntöön josko semmoinen työntekolainen määrätyn työ-aikansa tuluttua pitää työhuoneesta pääsemän taikka epämääräiseksi ajaksi siellä pidettämän. Senlaiselta työnteko-

laiselta saa kuitenkin jokapäiväistä ruoka-ruuutta asianhaaran mukaan vähentää.

§ 80.

Työhuoneeseen pantuilla henkilöillä pitää, paitsi mitä kuuluu puhtaana pitämiseen ja tawallisiin askareihin köyhäin- ja työhuoneessa, teetettämän sitä työtä, jonka Johtokunta katsoo hyödylliseksi laitoksen etuun ja tarpeutukseen, ja erityisen työjärjestyksen kautta määrää. Tulo heidän toistansa tulee vähentämättä köyhäinhoitolaitoksen omaiksi.

§ 81.

Niissä aamurukouksissa, saarnatoimituksissa ja katekismustutkinnoissa, joita köyhäinhuoneessa pidetään, pitää myöskin työntekolaisen läsnä olla.

Heille erittäin pitää Johtokunnan tehdä järjestysohjeet sekä ruoka-järjestyksen, joka jonkinmuotoisesti sopii elättiköyhäin ruokajärjestykseen, sekä tarpeelliseksi tiedoksi työntekolaisen huoneen seinälle panettaman sekä järjestysohjeet että ruokajärjestyksen.

VI Luvusta.

Päällysmiehestä ja palvelusväestä köyhäin- ja työhuoneessa.

§ 82.

Päällysmiehen pitää asua köyhäinhuoneessa, jossa wapaat huoneet ja tarpeelliset polttopuut hänelle annetaan.

§ 83.

Eikeisin peräänkatsoja köyhäin- ja työhuoneessa on kuuluwa päällysmiehelle, jonka tulee waari pitää järjestyksestä ja hoidosta siellä ja pafoittaa sinne pantut henkilöt säännöllisesti ja hiljaisesti elämään ja täyttämään mitä heille määrätty on, sekä muutoinkin sairasten holhomiista ja hoitamisesta huoli pitää.

Kuolleitten elättiköyhäin hautaamisesta pitää päällismies huolen sitenkuin muiden köyhäin hautaamisesta 24 ja 25 §:ssä sanottu on. Kuitenkään ei ole kuolleen köyhän sukulaisille kielletty sen hautaamisesta huolta pitää, jolloin kustannukset ruumiin arusta ja ruumiin wiennistä firrkomaalle maksettakoon köyhäinkassasta, ellei sukulaisia voi oikeudella siihen welwoittaa.

§ 84.

Päällismies on Johtokunnalle vastauksen-alainen siitä että palo-oliinaa ja muita wäfewiä juomia elättiköyhille ja työntekolaisille ei jaeta, ja että ruuanpitäjä, köyhäinhuoneen palveluswäki ja muut henkilöt, jotka tätä vastaan rikkowat, ilmi annetaan Johtokunnalle edespäin siitä syytettawiksi Poliisikamariissa, jolla on oikeus welwoittaa senlaisen rikoksen alaisen samaan edesvastaukseen kuin ne, jotka toista juopumukseen wiettelivät. Jos päällismies tässä olisi huoletoin peräänkatsoja, taikka muutoin sallisi senlaisia huonoa järjestystä, taikkapa itse olisi siihen awulinen, pidättäköön Johtokunta asianhaaran mukaan hänen palkansa, köyhäinkassan hywäksi, yhdeltä tahi siitä edespäin kolmeltakin kuukaudelta, taikka hänet wirastansa eroittakoon ja muutoin edesvastaukseen saattakoon.

§ 85.

Saettaessa köyhäinhuoneessa ja siitä ulkona elätettävään köyhäin sekä työntekolaiisten ruokaa, pitää päällismiehen tarkoin katsoa että terveellistä ja hywästi valmistettua ruokaa, senlaisia kuin kumpaisinkin laitoksen ruokajärjestys määrää, heille annetaan, ja että petosta tässä ei saa tapahtua; josta, jos syitä muistutettiin ilmaupi, Johtokunnalle tahi esimiehelle tieto on annettava.

§ 86.

Niin hywin niistä köyhistä, joille ruoka-omia kaupunkiin jaetaan kuin niistäkin jotka köyhäin- ja työhuoneessa ovat, pitää päällismiehen pitämän erinäiset päiväkirjat, niin laitettut että köyhäin nimet siihen pannaan

ja taikkein ruoka-osuuksien määrä kullakin päiwältä ja kuukaudelta Johtokunnan antaman kaawan mukaan erinänsä kirjoitetaan ja kokoon lausetaan. Nämät päiväkirjat pitää Johtokunnan kuukausikokouksissa tutkittawiksi ja allekirjoitettawiksi esintuotaman; jonka tehtyä Johtokunta määrää annettawaksi maksun ruuanpidosta kuluneella kuukaudella.

Kuolemat, joita köyhäin seassa on tapahtunut, pitää ynnä kuolinpäiwän ilmoituksella, myöskin olla päiväkirjoihin merkittynä.

§ 87.

Raha-awuista taikka muista elintarpeista, joita 43 §:n määräyksen mukaan jaetaan, on päällismiehen samanlainen päiväkirja pitäminen ja Johtokunnalle kuukausittain antaminen. Tämä pöytäkirja pitää, tutkittuna, wahvistettaman jokoheftillä läsnä olleelta jäseneltä.

§ 88.

Baitti näitä päiväkirjoja pitää päällismiehen tehdä köyhäin- ja työhuoneen elättiläistä erityiset luettelot, joissa tarkoin pitää olla merkittynä heidän nimet siinä järjestyksessä kuin he tulleet owat, niine muutoksineensa, joita heidän seassa olleensa köyhäin- ja työhuoneessa on tapahtunut, ja miten he owat itsensä käyttäneet, sekä myös milloin he laitoksesta owat pois lähteneet taikka kuolleet.

§ 89.

Ne waatteet ja kapineet, jotka köyhällä köyhäinhuoneeseen otettaessa on mukana ja se omaisuus, joka kuolleitten henkilöihin jälkeen 50 §:n mukaan on tulewa köyhäinhoitolaitokselle, pitää päällismiehen, joka piirikunnan asiamiehen kanssa heti kuoleman tapauksen jälkeen on welvollinen kirjoittamaan ja huoleensa ottamaan mitä jääpi senlaisilta kaupungissa asuwilta köyhiltä, jotka alituista apua nauttiwat, jattettawaan luetteloon panna ja jos niitä ei laitoksen tarpeeksi käytetä, Johtokunnan käskyn jäl-

keen huutokaupalla myydättää, sekä pöytäkirjan siitä, ynnä huutokaupan tulot, rahawartijalle kuittia vastaan antaa hänen tilikirjoisjansa waariin otettawiksi.

§ 90.

Pöytäkirjoista, jyvistä ja muista ruokawaroista sekä työ-ainehista ja kaluista, joita köyhille ja työntekolaisille valmistettawiksi annetaan taikka muutoin tarwitaan, on päällismies welwollinen tarvan huolen pitämään ja katsomaan että kaikki Johtokunnan määräyksen mukaan tulee käytettyksi ja niistä oikea tili tehdyksi. Kuinka senlaisten tawarain ja kaluin y. m. ostamisessa on meneteltävä, sen määrää Johtokunta aina senmukaan miten laitoksen etu waatii.

§ 91.

Päällismiehen welwollisuutena on myöskin täydellisen luettelon pitäminen kaikesta köyhäinhuoneen tawarasta, joka kerran vuodessa on yhden Johtokunnan walitseman jäsenen ynnä Sihteerin katsottava ja tawarafirjoitukseksi tarkastettava. Tawafirja, jonka pitää näyttää mihin tawaroita eli kaluja on käytetty, ja vielä saatetaan käyttää, taikka kelpaamattomina ollen on ilmoitettava firjoituksesta suljettawiksi taikka myytawiksi, pitää sitten Johtokunnan tutkittawiksi annettaman.

§ 92.

Päällismies hoitaa itse köyhäinhuoneen siihen kuuluwine huonehienensa sekä pitää huolen kaikesta mitä sen taloushallintoon kuuluu.

§ 93.

Johtokunnan kokouksissa pitää päällismiehen läsnä olla ja täyttää kaikki mitä Johtokunta taikka esimies köyhäinhoidon asioissa näkee hywäksi hänelle määrätä.

§ 94.

Päällismiehen pitää vuosittain tekemän tili hallituksestaan ja tämän tilin, siihen kuuluwine todisteinensa, viimekuluneelta wuodelta Johto-

funnalle jättämän puolivälissä seuraawan vuoden Helmikuuta, rahawartialle annettawiksi ja sen päätöstilissä huomaittawiksi.

VII Kappale.

Köyhäinhoidon hallintoon kuuluwista lahjoituksista ja muista waroista sekä mitä sen wuotuisiksi tuloksiksi on luettawaa.

§ 95.

Hänen Majesteettinsa Keisari NIKOLAI ensimmäinen on Korkean käyntinsä aikana Helsingissä vuonna 1830 Armosjansa antanut kassisataa osaketta kaupungin Sositeetihuoneeseen, wastaawa pää-omaa kassikymmentätuhatta ruplaa pankkorahassa, eli wiisituhatta seitsemän sataa neljätoista ruplaa kassikymmentä kahdeksan ja neljä seitsemäs-osaa kopeikkaa hopeassa.

Samoten on sama Korkeinmaastimainittawa Hänen ja Korkean Puolisjonsa käydessä Helsingissä vuonna 1833 köyhäinhoidolle Armosjansa lahjoittaneet kahdeksantuhatta ruplaa pankkorahassa eli kassituhatta kassisataa kahdeksankymmentä wiisi ruplaa seitsemänkymmentä yksi ja kolme seitsemäs-osaa kopeikkaa hopeassa.

§ 96.

Erinäisiä aika ajoin köyhäin elatukseksi lähemmäksi määrättyjä tehtyjä lahjoituksia ja muita köyhäinhoitolaitoksen perusrahoiksi tulleita waroja ovat seuraawaiset:

1:o) Lahjoituskirjalla Maaliskuun 11 päivästä 1805 on Kauppaneuvos Johan Sederholm'in perilliset puutteen-alaisien ja tarwitselaiden awuksi ja huoennukseksi lahjoittaneet, Helsinkiin asetettawan köyhäinhoitolaitoksen perusrahoiksi, tuhannen rissän ruotsin waltionwelfaketeleissä, lailliselle korkokaswulle pantawiksi ja hallittawiksi seurakunnan kirkkoradille, joka sen johdosta Helmikuun 3 päivänä 1816 on köyhäinhoitolaitokselle antanut yhden tuhannen ruotsin pankkorissin suuruisen pää-oman,

västaaäa wiisijataa neljätoista ruplaa kassikymmentä kahdeksan ja neljä seitsemäs-osaa kopeikkaa hopeassa.

2:o) Testamenttisaadannolla Lokakuun 31 päivästä 1807 on Kauppaneuvos Nathanael Heidenstrauch lahjoittanut kaupungin puutteen-alaisille ajukkaille wiisijataa ruotsin pankkoriffiä, västaaäa kassijataa wiisikymmentä seitsemän ruplaa neljätoista ja kassii seitsemäs-osaa kopeikkaa, jotka hänen kuolemansa jälkeen owat Toukokuun 6 päivänä 1824 köyhäinhoidolle annetut.

3:o) Todellinen Waltioneuvos J. A. Ehrenström on wuodesta 1812 asti maksanut korkea yhden tuhannen pankkoraharuplan suuruisesta, luwasta lahjoituksesta, västaaäa kassijataa kahdeksankymmentä wiisi ruplaa seitsemänkymmentä yfsi ja kolme seitsemäs-osaa kopeikkaa hopeassa, jonka pää-oman mainittu Todellinen Waltioneuvos sittemmin Kesäkuun 10 päivänä 1824 Johtokunnalle maksanut on.

4:o) Öwerstituutnantti C. J. Nordenstam on, lahjoitusfirjeessä Joulukuun 31 päivästä 1812, sitoutunut lahjoittamaan tuhannen ruplaa pankkorahassa, västaaäa kassijataa kahdeksankymmentä wiisi ruplaa seitsemänkymmentä yfsi ja kolme seitsemäs-osaa kopeikkaa hopeassa, ja siinä kaswua maksanut wuoteen 1821, jolloin Öwerstituutnantti antoi pää-oman Johtokunnalle.

5:o) Sotatuomari Jakob Daniel Weckström on, firjeessä Tammi-kuun 7 päivästä 1813, lupautunut köyhäin awuksi antamaan, lahjoitukseksi häneltä itseltään että ennen kuolleelta weljeltänsä, Sotakamreeri Johannes Weckström'iltä, kolmentuhannen wiiden sadan riffin suuruisen pää-oman ruotsin waltiwelkaseteleissä, västaaäa tuhat kassijataa ruplaa hopeassa, jotka Senaatin tuomioissa Joulukuun 15 päivästä 1829 J. D. Weckström'in pesästä köyhäinhoidolaitokselle tuomittiin ja Helmikuun 4 päivänä 1830 tulivat Johtokunnan käsiin.

6:o) Ruotsin Runinkaan KAARLE XIII:n firjeen mukaan Kesäkuun 30 päivästä 1815 on Wapaaamuurari-Seurouden Helsingissä säästämät

warat köyhäinhoidolaitokselle annettu; jonka johdosta aika ajoin on koonnut, paitii wuotuisia wouramaksua puutarhasta, yhteensä pää-omaa neljä tuhatta seitsemän sadan riffin ruotsin waltiwelkaseteleissä ja tuhat wiisijataa ruplaa pankkorahassa, västaaäa kassituhatta neljäkymmentä ruplaa hopeassa.

7:o) Kokouksen kautta Lutherilaisen seurakunnan jäseniltä on Köyhäinhoidonjohtokunnalle Joulukuun 31 päivänä 1815 annettu köyhäinhoidolaitoksen peruswaroiksi seitsemän sadan wiidenkymmenen riffin suuruinen pää-oma ruotsin waltiwelkaseteleissä ja kolmetuhatta kolmesataa kassikymmentä wiisi ruplaa pankkorahassa, västaaäa tuhat kassijataa seitsemän ruplaa neljätoista ja kassii seitsemäs-osaa kopeikkaa hopeassa.

8:o) Lutherilaisen seurakunnan Kirkkoraadin hallitsema köyhäinkassa, lainatuissa pää-omisissa, paitii selwässä nykyään jo käytetyssä rahassa, on Helmikuun 3 p. 1816 Köyhäinhoidonjohtokunnalle annettu, jonka jälkeen niitä lainattua pää-omia yleensä tuhat yfsijataa wiisikymmentä riffin ruotsin waltiwelkaseteliä ja wiisijataa ruplaa pankkorahassa, jotka tekewät hopeassa wiisijataa kolmekymmentä seitsemän ruplaa neljätoista ja kassii seitsemäs-osaa kopeikkaa, on koottu.

9:o) Armollisen kirjoituksen kautta Toukokuun 14 päivästä 1816 määrättiin entisen Sweaporin koulun, köyhäinhoidon- ja työhuonelaitoksen peruswarat yhteiselle köyhäinhoidolaitokselle Helsingissä annettawaksi, määräjien mukaan hallittawaksi; ja on erityiset siitä annetut welkafirjat sittemmin tulleet lunastetuiksi, joista, paitii oiwallisia kaswurahoja, on koonnut wiisituhatta kahdeksanjataa wiisikymmentä riffin ruotsin waltiwelkaseteleissä, västaaäa kassituhatta wiisi ruplaa seitsemänkymmentä yfsi ja kolme seitsemäs-osaa kopeikka hopeassa.

10:o) Kauppaneuvos Lars Johan Sederholm on suostuma-firjeellä Elokuun 3 päivästä 1816 lahjoittanut ja sittemmin maksanut wiisijataa ruplaa pankkorahassa, västaaäa jata neljäkymmentä kassii ruplaa kahdeksan

fymmentä wiisi ja wiisi seitsemäs-osaa kopeikkaa, Köyhäinhoidonjohtokunnan hallittawaksi.

11:o) Köyhille Helsingissä on Majuri Kaarle Otto af Forselles vuonna 1816 lahjoittanut tuhannen ruplaa pankkorahassa, vastaava kassijataa kahdeksankymmentä wiisi ruplaa seitsemänkymmentä yffi ja kolme seitsemäs-osaa kopeikkaa hopeassa, kaikki Köyhäinhoidonjohtokunnan mielen mukaan käytettäväksi.

12:o) Meritullinwahtimestari Johan Moberg on testamenttisaadannossā Joulukuun 13 päivästä 1819 määrännyt että, perusuorituksen tehtyä, puoli jääneestä perinnöstä kaupungin köyhäinhoitolaitokselle annettaihin; jonka johdosta Johtokunta sittemmin on wafinaista pää-omaa ylösfantanut kahdeksanjataa kuusikymmentä kuusi rikkiä kolmekymmentä kassikillinkiä ruotsin waltiwelfaseteliä ja neljäjataa wiisikymmentä wiisi ruplaa pankkorahassa, vastaava neljäjataa kassikymmentä seitsemän ruplaa neljatoista ja kassik seitsemäs-osaa kopeikkaa hopeassa.

13:o) Lodeellinen Baltioneuws P. Demidoff on vuonna 1836 köyhille Helsingissä lahjoittanut wiisituhatta ruplaa pankkorahassa, josta kassituhatta wiisijataa kahdeksankymmentä ruplaa heti ulosjaettiin ja jäänös kassituhatta neljäjataa kassikymmentä ruplaa, vastaava kuusijataa yhdeksänkymmentä yffi ruplaa neljäkymmentä kassik ja kuusi seitsemäs-osaa kopeikkaa hopeassa, jäi pää-omana Köyhäinhoidonjohtokunnan hallittawaksi.

14:o) Rättilöin Ottiliana Palmblad on testamenttisaadannollā Huhtikuun 19 päivästä 1840 köyhäinhoidolle Helsingissä lahjoittanut yleensä kolmesataa kuusikymmentä kassik ruplaa kahdeksankymmentä wiisi ja wiisi seitsemäs-osaa kopeikkaa hopeassa.

15:o) Tullihoitaja A. Ekholm on Heinäkuun 25 päivänä 1842 köyhille Helsingissä lahjoittanut kahdeksanjataa wiisikymmentä seitsemän ruplaa neljatoista ja kassik seitsemäs-osaa kopeikkaa hopeassa.

16:o) Tukkukauppias J. J. Brobergin waimo Gustava Katarina Broberg, syntynsä Ehrogius, on suusanaisella testamentilla Helmikuun

10 päivänä 1845 Helsingin kaupungin köyhille lahjoittanut sata neljäkymmentä kassik ruplaa kahdeksankymmentä kuusi kopeikkaa hopeassa.

17:o) Leipuriinleksi Karolina Charlotta Schulin on testamentilla Helmikuun 19 päivästä 1851 kaupungin köyhille lahjoittanut wiisijataa ruplaa hopeassa.

18:o) Porwarintytär Lovisa Oikelin on suusanaisella testamentilla, wähhä ennen Tammikuun 3 päivänä 1852 tapahtunutta fuolemaansa, kaupungin köyhille lahjoittanut kaiken jättö-omaisuutensa, joka pesänselwitysissä tefi sata kolmetoista ruplaa hopeassa.

19:o) Kauppiaanleksi Maria Kristina Mattheiszen, joka fuoli Tammikuun 27 päivänä 1861 on testamentilla Toukokuun 16 päivästä 1858 määrännyt kaupungin köyhäinkassaan tuhannen ruplaa hopeassa.

§ 97.

Lahjoitukset köyhäinhoidolle, jotka johtokunnan tarkoitukseen ja annettuun määräyksen jälkeen pitää käytettämän, owat seuraawaiset:

1:o) Testamenttisaadannollā Elokuun 20 päivästä 1798 on Kruununwiinakeittiön-Kirjuri Kaarle Gustavi Hanell Helsingin kaupungin köyhäin hywäksi lahjoittanut kolmetuhatta kolmesataa kolmekymmentä kolme rikkiä kuusitoista killinkiä ruotsin waltiwelfaseteliä, tefewä hopeassa tuhat kassijataa kahdeksankymmentä kolme ruplaa wiisikymmentä kopeikkaa, josta kaswu hänen fuolinpäiwänänsä (Helmikuun 23 päivänä) pitäisi jaettaman kaupungin köyhille, jota paitti hän on määrännyt kolmesataa kolmekymmentä kolme rikkiä kuusitoista killinkiä waltiwelfaseteleissä, jaadaksi sen kaswurahalla hallituskustannukset suoritetuiksi.

2:o) Lahjoituskirjeellä Marraskuun 5 päivästä on wara Amiraali C. O. Cronstedt, Öwersti J. H. Gutofsky ja Sotaneuws C. P. Nyberg antaneet Köyhäinhoidonhallinnolle, ensinmainitut tuhannen ruplaa kumpikin ja Sotaneuws Nyberg wiisijataa ruplaa pankkorahassa wafinaiseksi pää-omaksi, tefewä hopeassa seitsemänjataa neljatoista ruplaa kassikym-

mentä kahdeksan ja neljä seitsemäs-osaa kopeikkaa, joista vuotuinen kaswu-
raha pitäisi, Johtokunnan katsannon ja hoidon alla, käytettävän köyhille
lapsille vapaan opetuksen antamiseen autuuden-opsiä, lukemiseä, kirjoitta-
miseä ja luwunlaskeä sekä hyödyllisä käsitöisäkin.

3:o) Kauppias Adolf Fredrik Sierck on testamenttisaadännösä Heinä-
kuun 11 päivästä 1822 määrännyt, että kuudesta tuhannesta ruplasta
pankforahassa, tekewä tuhat seitsemänsataa neljätoista ruplaa kassikymmentä
kahdeksan kopeikkaa hopeassa, vuotuinen kaswura ha hänen kuolinpäiwä-
nänsä, joka tapahtui Joulukuun 7 päivänä 1826, jaettaisiin tarwitsewille
porwarinjäätyläisille niin, että kuusi heistä saisi wiisikymmentä ja seitsemäs
kuusikymmentä ruplaa pankforahassa.

4:o) Kapteeni Wilhelm Elg on lahjoituskirjeellä Huhtikuun 4 päi-
västä 1823, perusteesi mainiten isänsä Asjesfori Wilhelm Elg'in tekemän
määräyksen ennen kuolemaansa, joka tapahtui Helmikuun 17 päivänä
samana vuonna, antanut köyhäinhoidolle wiisituhatta ruotsin pankforiffia,
wastaawa kassituhatta wiisijataa seitsemänkymmentä yfii ruplaa neljäkym-
mentä kolme kopeikkaa hopeassa, hoidettawaksi nimellä: "Elgin kassa
fainoja köyhiä warten", ja joista kaswura ha wälttämättömästi pitäisi
vuosittain Asjesforin kuolinpäiwänä jaettaman yhtäläisesti senlaisten juu-
rimmassa tarpeessa olewien köyhäin kesken.

5:o) Kapteeni Wilhelm Elg on testamentilla Toukokuun 23 päivästä
vuonna 1828 köyhäinkoulun asettamiseksi lahjoittanut kymmenen tuhatta
ruotsin pankforiffia joista vuotuinen kaswu käytettäisiin koulun woimaassa-
pidäntöön kirjoilla ja tarpeellisilla kapineilla ja koulun opettajan palkkaa-
miseen. Ja tekewät ne vuonna 1846 tätä warten kokoontuneet warat
yleensä wiisituhatta kassijataa kahdeksankymmentä ruplaa hopeassa.

6:o) Kauppias J. P. Chrogelius on Toukokuun 16 päivänä 1829
Johtokunnalle antanut kassituhatta ruplaa pankforahassa, vastaawa wiisi-
jataa seitsemänkymmentä yfii ruplaa neljäkymmentä kolme kopeikkaa ho-

peassa, perustewaroiksi Helsingin kaupunkiin asetettawalle lapsihuonelaitos-
selle, ja päättänyt että nämät warat lapsihuonelaitoksen kassan nimellä kir-
joissa pidettäisiin ja lainattaisiin ja että ainoastaan wuotuisen kaswu-
rahan tästä saisi käyttää köyhäin lasten elatuskseen ja jakaa vähemmälle
lapsimäärälle, niin että tarfous, eli heidän täydellinen toimeentulonsa,
woitettaisiin.

7:o) Kauppias Karl Siercken on Maaliskuun 1 päivänä 1832
testamentilla päättänyt, että kaswura ha kahdesta tuhannesta riffistä ruotsin
waltiwelfaseteliä, jotka hänen 17 päivänä Huhtikuussa vuonna 1835
tapahtuneen kuolemansa jälkeen owat Johtokunnalle annetut, ja kirjoitetut
köyhäinhoidon tilikirjoihin seitsemänsadan hopearuplan suuruisena pää-
omana, pitäisi vuosittain hänen kuolinpäiwänänsä jaettaman yhtäläisesti
kolmelle kauppaäätyismiehen leskelle.

8:o) Mamselli Elsa Maria Lampa on testamentilla Helmikuun 5
päivästä 1840 luopunut puolet omaisuudestaan köyhäinhoidonjohtokun-
nan hallittawaksi, sillä ehdolla että se olisi wakinaisena pää-omana, joista
vuotuinen kaswura ha sopiwiseä opissa jaettaisiin tarwitsewille wirka- ja
kauppamiesten-leskille ja tyttärille; ja on tämä lahjoitus köyhäinhoitolai-
toselle vuonna 1847 tullut yhteenä tuhantena seitsemänkymmenä rup-
lana hopeassa.

9:o) Nimineuwotar Hedvig Charlotta Gripenberg, syntynsä Holm-
berg on testamenttisaadännöllä Lokakuun 24 päivästä 1846 määrännyt
että hänen jääwästä tawaraastansa kuuden sadan hopearuplan tekewä pää-
oma asetettaisiin kassaksi köyhäin lasten kaswatuä ja holhomista wästen,
ja toinen osa hänen tawaraastansa, sitä mukaa kuin se kokoontui, pidettäi-
siin eläkekassana köyhäin, naimattomien jäätyläisnaisien Helsingisä autta-
miseksi; ja on mainitun saadännön johdosta köyhäinhoidolle kokoontunut
yleensä kolmetuhatta neljäjataa ruplaa hopeassa.

§ 98.

Lahjoituksesta, joita köyhäin hyväksi vasta ehkä tehtänee, ja Köyhäinhoidonjohtokunnan hallittavaksi annettanee, pitää Johtokunnan valmistaa luettelo, jossa täydellisesti nimitetään lahjoitusten laatu sekä aika, jolloin ne saatiin, antajain nimet y. m.

§ 99.

Köyhäinhoidon yleisien maksuin ja kustannuksien suorittamiseksi on köyhäinhoitolaitoksella ylöskannettawina, paitsi kaswurahaa lainassa olevista pää-omista, seuraawaisia tuloja:

1:o) Eräs osuus köyhäin lasten kaswatukseksi kruunun vuosikulungissa määrätystä neljäskymmenes tyriyriyistä taikka sitä vastaawasta rahajummaasta, joka saattaa tulla seurakunnan köyhille lapsille, läänin Guvernörin teettämän jaon jälkeen ja jonka määrästä Johtokunnalle pitää kirjallinen tieto annettaman.

2:o) Samoten Guvernörin jakamisen jälkeen eräs osuus samaan tarkoitukseen köyhäin- ja työhuoneenkasjasta määrätystä rahoiista; ja pitää nämät warat käytettämän ainoastaan erinomaisempiin holhutoimiin ja pääasiallisesti jaadakse enempää waarinpitoa senlaisista lapsista, jotka näyttäytyänsä taipuwaliksi rikoksiin, ovat annetut perhekuntien hoitoon ja kassantoon sekä edeswastaukseen heidän käytöjstään.

3:o) Palkinto senlaisten henkilöin kohtuullisesta elatuksesta, jotka ovat oleskelleet Wenäjällä ja seurakuntaan palatesjansa sairauden taikka muiden syiden tähden ovat kykemättömät itseänsä elättämään ja joilta heidän poisja olonsa ajalla ei ole mitään köyhän-apua tullut kaupungin köyhäinkassan hyväksi. Ollen Johtokunnan welvollisuus joka vuoden lopussa lähettää tili senlaisten köyhäin elatuskustannuksista viimekuluneella wuodella Guvernörille, jonka ilmoittamalla Senaatin Talous-Osasto, sen tultuansa, määrää sen köyhäinkassalle siten tulewan palkinnon maksettavaksi, joka sitten Guvernörin kautta Johtokunnalle toimitetaan. Tähän

ei kuitenkaan lueta niitä juomen alammaisia, jotka sitten kuin se Armollinen kuulutis Maaliskuun 30 päivästä 1848 on tullut käytäntöön, ovat menneet Wenäjälle, ja waikka siellä oleskelewaiset, edellensä ovat pysyneet seurakunnan kirjoissa ja sen köyhäinholhonnolle maksaneet mainituissa Armollisessa kuulutuksessa määrätyn köyhäinmaksun.

Samalla tavalla saa seurakunta myöskin nauttia palkinnon niistä kustannuksista, joita sille tulee senlaisen köyhän tahi köyhän lapsen elättämisestä, jonka kotoperää ei tiedetä ja jota ei muutoinkaan voi lukea jonhonkaan erityiseen köyhäinhoitokuntaan.

4:o) Rahdeffas-osa sadannesta kaupungin oikeuskunnan alalle kuuluvien kuolleitten jättöawaraasta tehtyin perufirjoitusten mukaan.

5:o) Köyhille, lain ja erinäisten asetusten mukaan, tulewa osuus jafforahoissa.

6:o) Elättiköyhäin eli muiden köyhäinhoidolta alituista apua nauttineitten kuolleitten jättö-omaisuus niinkuin 50 §:ssä sanotaan.

7:o) Kaikki tulo eli ansio siitä työstä, jota tehdään köyhäin- tahi työhuoneissa, taikka köyhäinhoidon elättämät henkilöt sen omaksi tekewät.

8:o) Eräs köyhäinmaksu wapaana lahjana niiltä jotka Helsingin kaupungissa saawat joko porwari-edut taikka erityisen kauppa- tahi elinkeino-oikeuden.

9:o) Keräykset köyhille häissä ja lasten ristiäisissä Lutherilaisessa seurakunnassa.

10:o) Tulo wuotuisista köyhäin hyväksi kaupungin kirjoissa ylöskannettawista kollehtoista.

11:o) Se maksu, joka kaupungin alalla oikeutetuista yhteisistä piljaartihuoneista, etuusfirjetten sijallön mukaan, wuositain on köyhille maksettawa.

12:o) Tulot soitannoista, tanssipidoista ja muista senlaisista huutuksista, joita pidetään Johtokunnan hoidantoon kuuluvien köyhäin hyväksi.

13:o) Wapaa-ehtoisia lahjoja, joita kokoontuu waiwaiistuffiin pannoista taikka muutoin köyhäin auttamiseksi annetaan, olematta wastuissa lahjoitustensa taikka wakinaissa pää-omia.

14:o) Grityinen maksu, kassä ruplaa hopeassa, jokaiselta yhteiseltä huwitustelta, tanssipidoilta tahi maskeraatilta, joita pääsymaksua vastaan kaupungin sosietetihuoneessa taikka muualla kaupungin alan sisällä pidetään, jokaiselta näyttäjäisiltä, joita maksua vastaan täällä olewassa näytelmähuoneessa taikka muualla kaupungin alan sisällä pidetään ja jokaiselta näyttökerralta, kuin matkustawainsten joitonkäyttäjien, taitureitten, köyhäinansijoiden ja muiden senlaisten henkilöin sallitaan pääsymaksua vastaan ilmoitettuna päiwinä eli näyttökaupina pitää yleisölle.

15:o) Samoten kahden hopearuplan maksu, luettu kuukaudelta taikka lyhemmältä ajalta, waeltawilta silmäntähtäjiltä, joittajilta sekä muilta henkilöiltä, jotka Poltiin luvalla kaduilla, taloissa taikka muutoin rahaneidestä osoittawat taitawuuttansa käsitempuissa taikka näyttelewät harwinaisia eläimiä, luonnontuotteita tahi muista erinomaisempia esineitä, kuin myöskin ulkomaalaisilta hammaislääkäreiltä, muotokuvamaalareilta, kauppa-ajottajilta, kipsinkuwantekijöiltä, piirtäjiltä ja niiltä, jotka myyvät piirto-kuvia, lasiteoksia ja senlaisia.

16:o) Grityisiä köyhäinmaksuja:

a) kaupungin suojeluksessa olewalta wäeltä, niinkuin wetomiehiltä, jalwosmiehiltä, kalan-ostajilta, kalahtajilta, kadunlatojilta ja työmiehiltä, ynnä muilta, rupla wiisikymmentä kopeikkaa jokaiselta;

b) käsityö-kisälleiltä, waprifintyömiehiltä ja yksityisten miespuolisilta palkollisilta sekä muurarin-oppilailta, rupla jokaiselta;

c) waimonpuolisilta waprifin työntekijöiltä ja yksityisten palkollisilta, wiisikymmentä kopeikkaa jokaiselta;

d) muilta käsityön-oppilailta, jotka eiwät saa palkkaa ja asuwat mestarin luonna ja hänen ruokaansa nauttiwat, wiisikymmentä kopeikkaa jokaiselta; kaiffi wuodelta lasfettuna.

Welskoessa köyhäin-apumaksuja Kirjaimien b, c ja d:n alle kuuluwilta luofilta, on huomaittawaa että nämä maksut, jotka kirjoitetaan isännän nimeen, joka niistä on wastaawa, pitää welskomuskirjassa merkitämän erittäin kullekin welotetulle henkilölle, että isäntä saattaisi, ellei muutoin ole sowitzu, takasin lukea maksut sen welotetun palkasta eli työ-ansioista.

§ 100.

Mitä köyhäinholhonto-laitoksiin, yli kaswurahain ja edellä mainittuina tulojen lienee tarwis, saa Johtofunta otettawaksi taksoittaa seuraawana nimellisinä maksuina:

1:o) Kiinteistömaksut yksityisiltä kartanon omistajilta, ilman muuta eroitusta kuin mitä freekalaiswenäläisen papiston kartanoista Keijarillisessa Asetuksessa Maaliskuun 9 päiwältä 1858 löytyy säädettyinä; ollen tähän maksamiseen nekin weloitettut, jotka kuuluen johonkin seuraawaan Kirj:n a ja b:n alla lueteltuun luokkaan muutoin owat köyhäin-apuin maksuissa osalliset; sekä

2:o) Henkilömaksuja:

a) kassilta kaupungissa asuwilta yläisiltä ja alaisilta wirtamiehiltä ja kassilta niiltä, jotka suomen waltiofulungista taikka yhteisistä laitoisista nauttiwat palkkoja, eläkerahoja ja wuotuisia työpalkkinnoita minä nimellisinä ja laatuissa tahansa, taikka muita yleisiä, fulunki-arwiossa tahi sitä ilman määrättyjä tuloja;

b) kaupungin porwareilta ja elinkeinolaisilta, jotka Maistraati on eräille wero- tahi elinkeino-äyzeille taksoittanut, sekä muiltakin, joille Johtofunta saa, köyhäin-apumaksuin arwaamista warten, laskea jonkun äyrimäärän, sowitzettu, oikeassa suhteessa muihin werolle tahi elinkeino-äyzeille pantuihin henkilöihin, funkin käsityön taikka sen elinkeinon mukaan, jota hän toimeentuloansa warten kaupungissa taikka sen aluella pitemmän ajan wiljelee;

c) muilta kaupungissa asuwilta seurafuntiin kuuluwilta säätyläisiltä

sestä kauppa- ja apteekkipalvelijoilta ynnä muilta, jotka eivät ole kartanonomistajia tahi saateta lukea niihin ositteessa a ja b nimitettyihin luokkiin, eivät 102 §:ssä ole köyhän-apumaksusta vapautetut.

Alkoon kuitenkin siltä, jonka saattaa lukea kahteen taikka useampaan edellämainittuun luokkamääräntöön, pantako kassinfertaista henkilö-maksua köyhille, waan maksaa sen ainoastaan niinkuin se jolta, säännön mukaan, korkein maksu on tulewa.

§ 101.

Köyhän-apumaksun jaossa niiden välillä, jotka kuuluvat Kirjainten a ja b alla edellisen §:n 2 ositteessa lueteltuihin luokkiin, pidetään se suhteen määrä, että jata kassikymmentä ruplaa hopeassa vuotuisena palkkana ja työpalkintona, eläkkeenä taikka muuna rahassa laskeutuna tulona, joka virkapalveluksessa ja sen edestä saadaan, luetaan yhdelle porvariswero-äyriille taikka sitä vastaawalle kahdelle elinkeino-äyriille. Samalla-tawoin luetaan kartano-äyri kartanon taikka muun kiinteistön omistajilta, huolimatta jos he muullakin tawalla köyhän-apusuostuntoon ovat osalliset; tästä erotetaan kuitenkin niin hywin frunu, kaupunki ja yhteiset laitokset niille kuuluvilta taikka niiden hallussa olewilta huoneilta istutuksilta ja rakenteilta, kuin myöskin freekalaiswenäläisen papiston kartanot, siten kuin 100 §:ssä sanottu on. Edellisen §:n mukaan 2 ositteen Kirj:n c alle kuuluvilta henkilöiltä tulee Johtokunnan määrätä joku asianhaaran ja oikean luokituksen mukaan asoiteltu maksu.

§ 102.

Henkilösuostunnosta köyhille vapautetaan:

1:o) kaikki palveluksessa olewaliset ja kaupunkiin asetetut suomalaisiin tahi wenäläisiin sotajoukkoihin kuuluwaiset sotilashenkilöt, palkoilta ja eduilta joita näistä virkajoukoista nauttiwat, ynnä myöskin kaikki näihin sotajoukkoihin kuuluwaiset kanjais-wirkamiehet, joiden palkka ei juokse suomen waltio-fulungista;

2:o) kaikki merimieshuoneesen kirjoitetut laiwurit, jotka eivät ole kartanon omistajia taikka wiljele erityistä kauppalikettä, ja muutoin merimieshuoneesen kuuluwa meriwäki;

3:o) kaikki, joita Köyhäinhoidonjohtokunnan liikemman tutkinnon mukaan, köyhyyden taikka wähäwaraisuuden tähden ei köhtuullisesti woi welwoittaa johonkin köyhän-awun maksuun;

4:o) kaikki jotka omat Köyhäinhoidon elätettäwinä;

5:o) lapset nuoremmat wiittätoista vuotta.

§ 103.

Palkkolisten maksettawa apu köyhäinhoidolle pitää, kun palkkollinen on wähintään wiisivuotta perätysten palvelut samassa perheessä eli samassa paikassa, puoleen helpoitettaman; mutta kymmenenwuotisen samanlaisen palveluksen perästä kokonaan lakkaaman, niin kauaksi ajaksi kuin palkkollinen siinä edespäin palwelemassa pysyy; ja pitää sen palkkollisen joka senlaisia etua tahtoo hymäksien käyttää, joko itse taikka isäntä wäkinsä kautta sitä Johtokunnalle ilmoittaman sen vuoden alussa, josta mainittu huojennus tulee luettawaksi.

VIII Kappale.

Ylöskannosta.

§ 104.

Köyhäinhoidolle kuuluwista osakkeista sosieteetihuoneessa on rahawartian ylöskannettawana se mitä sosieteeti-yhtiön tilinsuoritus huoneen hallituksesta mainituille osakkeille wuodessa woipi nousta, ja joka on wahvistettawa otteella sanotusta tilinsuorituksesta. Muutoin on se Johtokunnan asia että, siihen asti kuin mainitut osakkeet edullisesti voidaan myydä ja perustus-omaksi muuttaa, köhtawissä tiloissa walwoa köyhäinhoidon oikeutta ja etua, siinä mitä sen osaan sosieteetihuoneessa kuuluu.

§ 105.

Saattaafse tarkalla pitää että se köyhäin-sadannes, joka kuolleitten henkilöin perikunnalta on maksettava, on Maistraati welvollinen kahdesti vuodessa, Heinäkuun ja Tammikuun kuluilla, antamaan Johtokunnalle luettelon viimekuluneella puolivuodella Raastupa-oikeuden huolenpidossa toimitetuista perukirjoituksista, osoittava kuolleitten henkilöin säädyn ja nimet ja ajan milloin perukirjoitus tapahtui, sekä tavarain määrän ja köyhäin sadanneksen jokaisesta perikunnasta; jonka ohessa on myös luettelossa sanottava minkä henkilöin jälkeen perukirjoitus ilmoitetuista syistä on vielä Raastupa-oikeuden käsittelyn nojassa, taikka kuolleelta mitään jäämättä ei ole woinut tapahtua. Todisteeksi mainitulle otteelle liitetään jälkikirjoitelma niistä vuoden kuluilla kaupungissa sattuneiden fuolemantapausten luetteloista, joita seurakunnan papiston on Maistraatille antaminen.

§ 106.

Näiden luetteloin johdolla tulee Johtokunnan waari pitää siitä, että köyhäin-sadannes niistä kuolinhuoneista, joissa Raastupa-oikeus on toimituttanut perukirjoituksen samoin kuin niistäkin, joissa muut ovat perukirjoituksen pitäneet, tulee rahawartialle annettui, taikka asianhaaran mukaan rahain ottamista warten Maistraatin apua pyytää.

§ 107.

Kaifista jaloista, joista eräs osuus tuomitaan kaupungin köyhille, on Raastupa-oikeus, Maistraati, Rämneri-oikeus ja Poliisikamari welvollinen laillisen edeswastauksen uhkalla, joka vuoden päästä, kahden kuukauden kuluilla senjälkeen antamaan Köyhäinhoidonjohtokunnalle wahvistetun otteen jaffoluettelosta taikka, ellei mitään jaffoja ole köyhille tuomittu, sitäkin Johtokunnalle kirjallisesti ilmoittamaan; jonka johdosta Johtokunnan sitten on köyhäinhoidon oikeutta laillisesti walwominen. Läänin Guvernörin pitää myöskin joka vuoden päästä antaa Johtokunnalle luettelo

kaifista senlaisista jaloista, jotka ylöskanto-kokouksista pois-olosta taikka muutoin vuoden kuluilla Läänihallituksessa on kaupungin köyhille tuomittu.

§ 108.

Luettelon niistä, jotka kaupungissa saawat joko porwari-oikeuden taikka käsityö- tai elinkeino-oikeuden, pitää Maistraatin antaa Johtokunnalle joka puolelta vuodelta seuraawan kuukauden kuluilla, sekä muutoin katsoman ettei nämät henkilöt saa porwaruuskirjettä eikä sallita alkaa elatuskeinoansa, ennenkuin fuitatulla maksukirjalla on todistettu että köyhäin-apumaksu on rahawartialle maksettuna.

§ 109.

Mitä häisiä ja lastenriistäisiä isäntäwäki ja wieraat antawat, pitää heti luettaman ja kirjoitettaman ylöskantokirjaan, jonka Johtokunta joka vuoden alussa antaa jokaiselle seurakunnan papille. Kokousmäärän jokaisessa tilaisuudessa wahvistaa se pappi, joka wihkimisen tai kasteen on toimittanut, sekä isäntä taikka joku wierahista, ja warat annetaan joka puolin wuosin rahawartialle fuitausta vastaan ylöskantokirjaan, joka vuoden lopussa takaisin annetaan muistutuksella missä toimituksissa ei mitään woitu koota.

Jos wihkimisen tai lapsenriistimisen toimittaa joku seurakuntaan ei kuulawa pappismies, on hänen welvollisuutensa samalla tawoin koota köyhille ja tehdä tili waroista hänen ja isännän taikka jonkun wieraan allekirjoittamalla maksukirjalla. Senlaisista toimituksista antaa seurakunnan kirkkoherra joka puolen vuoden lopussa Johtokunnalle erityisen luettelon.

§ 110.

Köyhien osaksi määrätty ja Jumalanpalwelus-hetkillä Lutherilaisessa seurakunnassa kootut kollehtat kirjoitetaan joka kerta muistoon ja footuin warain määrä todistetaan toimittawalta papilta ja joltakin seurakunnan jäseneltä ja annetaan joka puolin wuosin maksukirjan ohessa köyhäinhoidon

don rahawartialle. Mitä Jumalanpalwelus-hetkellä jiten taikka muutoin footaan, pannaan, entisen tawan mukaan, arffuun, joka aina puolen vuoden päästä awataan jonkun Johtokunnan jäsenen läsnä-ollessa; jonka jälkeen rahat samoten maksufirjaa ja kuittia vastaan annetaan rahawartialle, joka wieraisten maiden rahain vaihdettua, firjoittaa warat tilifirjoihin.

§ 111.

Kaifiista kaupungiissa oikeutetuista piljarteista pitää rahawartia erityisen luettelon, johon on firjoitettuna sen maksun suuruus, joka oikeutusfirjeiden sijallön mukaan on joka piljartista köyhäinkassaan maksettava ja on rahawartian foottama.

§ 112.

Luettelon soitannoista, tanssipidoista ja muista köyhäin hyväksi pidettävistä huwituksista pitää rahawartian tehdä niiden ilmoitusten mukaan yleisissä sanomisissa ja muissa painetuissa kuulutuksissa, jotka sitä warten pitää hänelle annettaman. Niistä kokoontuneet rahat pitää ynnä maksufirjat siitä eli niistä, jotka rahat owat haltuunsa ottaneet, annettaman rahawartialle.

§ 113.

Se 99 §:n 14 ositteessa määrätty maksu yhteisistä tanssipidoista, määsperaateista ja muista huwituksista on edeltäkäsin suoritettava ja kuitti siitä näytettävä ennenkuin senlaisia huwituksia saa pitää; ollen rahawartia welvollinen niistä pitämään erityisen luettelon, ja Johtokunta myös welvollinen tarpeellisia toimia käyttämään maksuin saamista warten, joista isännän, talon-omistajan tahi yhtiö-osallisten, joiden huoneessa senlaiset pidot tapahtuu, omalla maksuvelvollisuudellansa pitää vastaman. Sen kuukausimaksun, joka vastamainitun §:n 15 ositteen mukaan waeltawilta silmäntäntäjiltä, soitajilta, hammaaslääkäreiltä ynnä muilta on määrätty, pitää Poliisikamarin myöskin edeltäkäsin ylösantaman ja ynnä luettelon

fanssa kolmelta kuukaudelta kerrallaan jättämän köyhäinhoidon rahawartialle, jonka sitä warten tulee Poliisikamarissa itsensä ilmoittaa ja rahoista kuitin antaa.

§ 114.

Saattaaksensa täydellisesti arwata sen 99 §:n 16 ositteessa määrätyn köyhän-apumaksun palffawäeltä ja työwäkiluokkaan kuuluwilta henkilöiltä, sekä toimittaa sen 100 §:ssä säädetyn takjaleksun wuotuisesta köyhän-apusuostunnoista, tulee Johtokunnan waatia käsiinsä vuoden henkifirjan sekä otteet palffain, wuotuisen työpalkintoin ja eläkkeiden yhteisistä kulunki-arwioista ja tarpeelliset tiedot muista tuloiista y. m., joiden mukaan köyhän-apusuostunto luetaan; älköön myös Johtokuntaa estettävä jonkun jäsenenä tahi wirkamiehenä kautta kaupungin papistolta firkonfirjoista niitä tietoja hankkimasta, jotka Johtokunnalle woivat olla tarpeelliset.

Sitäpaitfi on Maaistraati welvollinen Huhtikuussa joka wuosi antamaan Johtokunnalle wahwistetun jälkifirjoitelman siitä luettelosta, joka wafituisien kuumunmaksuin ylösantamista warten wuosittain tehdään, jaadaksi sillä tawoin tarffa selwä kaifiista kaupungiissa tahi sen alalla olewista erityisistä huoneista, kartanoista ja tiloista, niiden omistajista, isännistä ja äyriuwuista sekä porwariston ja elinkeinoilain wero- ja elinkeinoäyriöistä.

§ 115.

Näiden asiafirjain johdolla ja niiden tarpeiden mukaan, joista wiime vuoden tilifirjat näyttävät kokemuksen, pitää Johtokunnan keskustella ja päättää sen wuotuisen köyhän-apumaksuin taksoittamisesta ja teettää rahawartialla siitä tarvan taksoitusluettelon, joka Kesäkuun kullalla on Johtokunnan lifempään tutfintoon annettava. Taksoitusluettelon mukaan, senlaisen kuin Johtokunta on hyväksynyt, pitää welkomusfirjat firjoitettaman ja maksawille toimitettaman, sekä lehoitus heille annettaman kuulutuksilla kahtena sunnuntaina seurakuntain firjoissa ja ilmoituksilla yhteisissä sa-

nomalehdissa köyhän-apumaksuja määrättyinä päivinä rahawartialle maksamaan.

Welkomuskirjain kirjoittamisessa waariinotetaan mitä 99 §:n 16 osittesessa on säädetty siinä Kirj:n b, c ja d:n alla sanotuihin luokiin.

§ 116.

Neljäntoista päivän kuluksi okean ylöskantokauden jälkeen, joka pitää oleman päätetty Elokuun lopulla, kuulutetaan ja ilmoitetaan rastein ylöskanto, joka Syyskuun kuluksi, jos mahdollista on, pitää oleman tehty; jonka jälkeen rahawartia wiivyttelemättä antaa Johtokunnalle luettelon kaifiista niistä, jotka eiwät vielä ole käskettyä köyhän-apumaksua suorittaneet. Sen johdosta tulee Johtokunnan, asianhaaran mukaan, asianomaisilta wirastoilta pyytää, että maksu eläkkeen- ja palkanantajien edestä heidän palkkoistansa ja eläkkeistänsä y. m. pidätettäisiin ja Johtokunnalle toimittettaisiin, sekä muutoin lähettää luettelosta otteen Maistraatille ja anoa rastein ulos ottamista ryöstöpakolla; ollen Maistraati welvollinen wiivyttelemättä warat kokoamaan ja Johtokunnalle antamaan; kuitenkin ei pidä senlaisten rastein, jos mieli saada niitä sillä tavoin ulos otetuksi, olla vanhempia kuin kolmenvuotisia. Warain ulos ottamista alfoön estäkö muu kuin näytetty kuitti jo suoritettuista maksuista; tyytymättömälle, joka muutoin lunee saattawansa todistaa oikeutensa, olkoon myönnetty siitä erittäin laillisessa järjestyksessä asianja walwoa. Muutoin pitää tuomiontäyttäjällä oleman, oman maksuvelvollisuutensa uhalla, viimeistään kolmen kuukauden kuluksi lusein siitä kuin rästiluettelo hänelle annettiin, kaikki wäittämättömät rästit koottuna ja warat täydelliseksi tilinensä köyhäinhoidonhallinnolle annettuna.

§ 117.

Se köyhän-apumaksusta mitä rästiwelkailta ei woiu saada, kirjotetaan erityiseen luetteloon, jonka Johtokunta ottaa lisemmin tutkijassensa;

jonka tehtyä ja tarpeelliset tiedot saatua piirikunnan asiamiehiltä ja papiestolta ynnä muilta, Johtokunnan tulee tarkemmin määrätä ja huojeenuskirjaan panna mikä rästiwelkailset köyhän-apumaksuin suorittamisesta saa wapauttaa, ynnä syyt siihen, sekä asianhaaran mukaan rastein kokaamista warten toimituttaa uuden ryöstökokeen.

Jos joku unhottumalla on pois jäänyt taksoitusluettelosta, pitäköön Johtokunta köyhän-apumaksun ylöskantamisesta senlaiselta henkilöltä erityisen toimen.

§ 118.

Alfoön kukaan, joka on köyhän-apumaksuun welvollinen ja tahtoo paikkakunnasta muuttaa, saako muuttotodistusta tahi matkakirjaa taikka muutoin sallittako pois matkustaa ennenkuin hän on todistanut omaasta ja perhewäkenstä puolesta maksaneensa köyhän-apumaksun siitä wuodelta, taikka kelmollisen takauksen siitä antanut. Jos muutoin tapahtuu, olkoon se, joka todistuksen tahi matkakirjan antoi, köyhän-apumaksusta wastausten alainen.

§ 119.

Kaikki maksut köyhäinkassaan pitää, missä muutoin ei sanottu ole, tehtämän kassilla maksukirjoilla, joista yksi jääpi rahawartialle, tilikirjain oheen pantawaksi, ja toinen takaisin annetaan maksajalle rahawartijan siihen kirjoittamalla kuitilla ja käskyllä maksua merkityttämään, jos waan se laillisesti pitää katjottaman, siihen tarkastuskirjaan, joka on yhden Johtokunnan walitseman jäsenen pidettämänä ja jailytettämänä. Mitä rahawartia maksukirjatta vastaan, ottaa ja ylöskantaa se pitää hänen edeswastausten uhalla seuraawana päivänä ilmoittaman merkittämällä tarkastuskirjaan.

Järjestyksen ja joutuisuuden awuksi maksuin ottamisessa ja antamisessa, määrää Johtokunta ne päivät wiikossa, joina kassakonttoori joututunnit sitä warten auksi pidetään.

IX Kappale.

Köyhäinhoidon warain hallitsemisesta ja lainalle antamisesta.

§ 120.

Kaikki köyhäinhoidolle kuuluvat selvät rahat, welkafirjat ja muut rahawelkomiset pitää säilytettämän luotettawaan paikkaan asetusta rahausja, warustettu kolmella tirkanyystymättömällä lufulla, joihin kahdella Johtokunnan jäsenellä ja rahawartialla on kullakin awaimensa. Sitä mukaa kuin warat köyhäinhoidon tuloiksi kokoontuvat, pitää ne rahausarkkuun pantaman; kuitenkin on rahawartian sallittu jättuwien maksuun suorittamiseksi luonnansa pitää ja erityisinä käsiwaroina säilyttää kassisataa ruplaa hopeassa.

§ 121.

Kaksi kertaa vuodessa pitää Johtokunnan läpi-katsella ja tutkia köyhäinhoidon lainafirjat, että tappiot walwottawien asian unhottamalla ja muista jattunaisista syistä mahdollisimmalla tavalla wältettäisiin. Luetelo annetuista lainoista, takuusmiehistä ja maksupäiwistä y. m. pitää myöskin Johtokunnan kokouksissa aina käsillä oleman.

§ 122.

Köyhäinhoidosta ja erinäisistä kustannuksista menewien maksuun suorittamiseksi antaa Johtokunta käskyn tarwittawain rahain maksamiseen ja määrää mitä rahain käytännön tarkastamisessa on waariin otettawaa. Sattunaiset pienemmät maksut saa rahawartia, esimiehen kirjallisesti antamalla maksukäskeillä, suorittaa ja siitä Johtokunnan ensitulewassa kokouksessa tiedon antaa. Myöskin saa Johtokunta asian haarain mukaan, päällismiehen haltuun pienempiä tarpeita warten, määrätä joweliaan edeltämaksun köyhäinkassasta, erinäistä tiliä vastaan käytettäväksi ja sen tultua tilikirjoissa maksetuksi merkitä.

§ 123.

Lahjoituksia köyhäinhoitolaitokselle ja muita sen peruswaroiksi määrättyä pää-omia, ei saa käyttää wuotuišten maksuun suorittamiseksi eikä myös muihin kuin niiden määrättyihin ja aiwottuihin tarkoituksiin. Lahjoitusten ja muiden warain kanssa, joita laitoksen peruswarain lisäksi woisi wastain köyhäinkassaan karrtua, on samalla tavoin meneteltävä.

§ 124.

Johtokunnan hallinnossa olewat pää-omat pitää laillista wakuutta vastaan lainaksi panemalla hedelmällisiksi tehtämän, jossa ynnä muun seassa waariin otetaan, että ne eräitä tarkoituksia warten määrättyt ja 97 §:ssä lueteltut lahjoituswarat, joista kaswurahat, lahjoituskirjeen sijallan mukaan, pitää erinänsä ulosjaettaman tahi käytettämän, tulewat tilikirjoissa kufin erinänsä pidetyksi, niin että eroittaa woipi mistä peruswaroista taikka mistä lahjoituksesta laina on annettu.

§ 125.

Lainatuista pää-omiista pitää Johtokunnan waatia kuuden prosenttin wuotuinen kaswu ja täydellinen wakuus aina sen mukaan kuin Johtokunta näkee köyhäinhoidon edun waatiwan. Muutoin tulee Johtokunnan siitä huoli pitää että kaswut määrättyillä ajoilla kassinkertaisia maksukirjoja vastaan, niinkuin saatamista maksuista 119 §:ssä sanotaan, tulewat suoritetuiksi, ja että köyhäinkassan oikeutta welkamiehen tahi takausmiehen kuollessa ja muissa sattuwissa tapauksissa ei laimin lyöä.

§ 126.

Jos aikojen kuluksa kassan warain uloslainaaminen tulisi waifeaksi ja siis woisi kysymys nousta kaswun alentamisesta, tulee Johtokunnan jättää asia seurakunnan päätettäväksi ja esitellä perustukset ajatuksiinsa asiassa. Seurakunnan wallassa on sitten säätää niistä toimita, joita uloslainaamisen kwennykseksi köyhäinkassan edun mukaan pitää tehtämän.

X Kappale.

Tilinteosta.

§ 127.

Tilintefowuosi luetaan Tammikuun 1 päivästä ja päättyy 31 päivään Joulukuussa.

Kulakin kuukaudesta vuodessa pitää rahawartian tehdä kasjatili, jossa ylisummaan taikka Johtokunnan lisemmän määräyksen mukaan on merkittynä maksutulot ja ylöskantowarat sekä kaikki menöt kuukauden kuluksi ja mitä kuukaudesta on tuloin ja menoin erotuksena, awonaisina edeltämaajutina taikka säästönä raha arkussa ja rahawartialla. Tämä tili annetaan Johtokunnalle seuraavan kuukauden ensi kokouksessa ja werrataan tarkastuskirjan ja annettuun maksukäsähyin kanssa, jonka jälkeen Johtokunta ojennettawaksi toimittaa, mikä sattui olemaan wäärin taikka waja-waasti kirjaa pantuna.

§ 128.

Köyhäinhoidon kaifiista tuloista ja menöistä vuoden kuluksi pitää rahawartian kirjoittaa ja ennen Maaliskuun loppua seuraavana vuonna Johtokunnalle antaa täydellinen tilinteko eli päätöslasku, joka osoittaa erittäin kussakin osastossa tulojen määrän ja eri kasjain tilan ja säästön, uloslainatut pää-omat ja welkana olevat rästtit y. m. ja mitä sillä tawoin köyhäinhoidon tuloista on ryöstö-oton tahi muun toimen nojassa taikka Johtokunnan päätöksen mukaan on saatu selwäksi kirjoittaa, kuin myöskin kaikki köyhäinhoidon edestä suoritettut maksut vuoden kuluksi, joista kaifiista erityiset luettelot ja huojenuskirjat, niihin kuuluwine todisteineensa pitää oleman tilinteko-laskun muassa.

§ 129.

Lisemmin tutkittuansa päätöslaskun, pitää Johtokunnan tehdä hallituksesta tarffa kertomus, jossa, ynnä muun seassa, pitää ilmoitettaman

kuinka monta köyhää vuoden kuluksi on köyhäinhoidon kustannuksella nauttinut elatusta ja kaswatusta sekä kuinka monta niistä on ollut köyhäin- ja työhuoneessa, taikka asuen kaupungissa saanut erinäistä apua taikka ollut maalle tiloitettuna; jonka ohessa myös yleinen esitys laitoksen kasfoista on annettava, niin täydellinen että siitä voidaan nähdä, josko laitos on saanut kärsiä suurempia tappioita sekä syyt, jotka niitä owat tuottaneet.

Tämä kertomus pitää yhteisessä kirkonkokouksessa, joka esimiehen pyynnöstä heti on kuulutettava, seurakunnalle luettaman; josloin seurakunnan jäsenien tulee walita kolme tutkimamiestä, joille kaikki köyhäinhoidon tilikirjat, asiakirjat ja pöytäkirjat sekä kertomus tutkittawiksi jätetään. Sitä paitsi on Johtokunta welwollinen joka kolmas wuosi, yhden kuukauden kuluksi sen jälkeen kuin wastamainittu kertomus kirkonkokouksessa luettiin, läänin Guvernörille lähettämän erityisen kertomuksen asiasta ynnä ylisummaisen tiedon köyhäinkasjain tilasta. Muutoin pitää Johtokunnan antaman Guvernörille kaikki hänen waatimat tiedot köyhäinhoidosta; ja tulee Guvernörin katsoa että köyhäinhoito, tämän säännön mukaan, tulee oikeen woimassa pidetyksi.

§ 130.

Johtokunnan hallituksesta viimekuluneella wuodella pitää Tutkimamiesten ottaa tarffa tieto. Jos tutkintoa pitäessä syitä muistutuksiin tilikirjoja taikka hallitusta vastaan löytyisi, waatitoot Tutkimamiehet siitä Johtokunnan kirjallisen lausunnon eli selityksen, joka on viimeistään neljäntoista päivän sisällä annettava; ollen se sitten Tutkimamiesten tutkinnoissa hywäksyvä selitys ja, jos kaikki owat yhdestä mielestä, jättää muistutukset mitättömiksi. Muussa tapauksessa pitää Tutkimamiesten, paitsi sitä että he antawat lopullisen ja täydellisen wastauksen Johtokunnan selitykseen, jättää ne muistutuksen-alaiset riitakohdat sowingto-oikeuden tutkittawiksi ja tuomitawiksi.

§ 131.

Tähän sowingto-oikeuteen walitsee Tutkimamiehet kaksi ja Johtokunta

yhtä monta jäsentä, joko seurakunnan omista jäsenistä taikka muista arvoisista ja luotettavina pidetyistä henkilöistä. Näiden jäsenien pitää yhteisesti taikka, jos eivät ole yhdestä mielestä, enimmillä äänillä ja, jos nämät ovat yhtä kumminkin puolin, arvalla sitä paitsi valitseman yhden jäsenen, jonka jälkeen kaikki jäsenet keskenänsä valitsewat esimiehen. Sowinto-oikeuden päätöseen ei saa muutosta etsiä; ja älköön kukaan seurakunnan jäsen, joka sowinto-oikeuteen on jäsenenä valittu, ilman painawaa syytä ja estettä senlaisesta luottamustoimesta peräytykö.

§ 132.

Kaikesta minkä Tutkimamiehet ovat köyhäinhoidon hallituksessa hyväksyneet, pitää heidän antaman Johtokunnalle tili-ero; jonka ohessa he Johtokunnan ehdotuksesta taikka muutoin tili-kirjain tutkimisen johdosta, määrättööt köyhäinkassasta rahawartialle, jos hän oikeassa ajassa ja ahferuudella ja tarffuudella on toimensa täyttänyt, jonkun palkinnon rahassa, ei kuitenkaan yli wiidenkymmenen hopea-ruplan. Erittäin pitää Tutkimamiesten yhteisissä sanomalehdissä antaman lyhykäisen esityksen Johtokunnan waikutuksesta viimekuluneella wuodella, ynnä muusta, joka mainitsemista ansaitsee.

§ 133.

Jos Johtokunta laiminlyöpi senlaisen tilintekemisen kuin § 129 määrää, taikka jättää antamatta selityksen Tutkimamiesten muistutuksiin, anotakoon läänin Guvernörin luonna Johtokunnan welwoittamista siihen.

XI Kappale.**Erinäisiä säännöksiä.**

§ 134.

Jokainen muu köyhäinhoidolaitos, kuin kaupungissa on tahti saattaa tulla aseretuksi, ynnä seurakunnan firforaati, jonka haltuun waroja puut-

teen-alaiisten awuksi mahtanee tulla annetuksi, olfoot welwoitetut wuosittain, ennen Maaliskuun loppua, Johtokunnalle antamaan luettelon kaifista köyhistä, jotka mainituista laitoksista tahti kassioista nauttiwat elästä, ynnä tiedon sen määrästä.

§ 135.

Nämmän kaupungissa tahti sen alalle kuuluvilla tiloilla, joka palvelukseen ottaa eli tuopi palkollisen toisesta seurakunnasta tähän Lutherilaisen seurakuntaan firjoitettawaksi, pitää kolmen hopearuplan sakon haastolla pakoittaa senlaisen palkollisen, siten kuin Palkkaus-asetus Loukokuun 15 päivästä 1805 käsksee, viimeistään neljäntoista päivän kuluessa tuloja jälkeen jättämään papin kirjansa seurakunnan firfkeherralle. Jos tämä ilman laillista syytä laiminlyödaän, ilmoittakoon Johtokunta, siitä tiedon saatuaan, asian Poliisikamarissa, jonka tulee tuomita se huolehtoisantä askenmainittuun sakkoon, köyhäinkassan yllinäisiksi hyväksi, ja muutoin Palkkaus-asetuksen mukaan menetellä.

§ 136.

Johtokunnalle omistetaan se asetusten mukaan eräissä tapauksissa seurakunnille kuuluwa oikeus lausua seurakuntaan muuttajista, ja josko heidän asettumisen seurakuntaan olisi salittawa; jonkatahden ja kun senlaiset henkilöt, jotka Keisarillisen kuulutuksen mukaan Huhtikuun 1 päivästä 1822 eivät saa seurakunnasta toiseen muuttaa kuulematta ja saamatta lupaa siitä seurakunnalta, johon muutto tapahtuu, firfkeherran luonna ilmoittawat itsensä pyrkijöiksi kaupungin Lutherilaiseen seurakuntaan, niin pitää firfkeherran siitä Johtokunnalle tieto antaa ja muuttajan papin kirjaa näyttää, jonka jälkeen Johtokunta tutkii josko muuttajata saa kaupunkiin vastaan-ottaa ja, jos se myönnetään, firfkeherralle takasin antaa papin kirjaa siihen firjoitetulla todistuksella myönnetystä vastaanottamisesta. Jos Johtokunta kieltää senlaisen henkilön seurakuntaan pääsemästä ja tämä ei

Johdofunnan määräämän ajan kuluksella kaupungiasta taksin muuta, niin on Johdofunnan anominen Guvernöriltä autetta sellaisen henkilön pois hankkimiseen kaupungiasta waimonensa ja lapsinensa, jotka hän on jaattanut muassansa tuoda.

Muutoin on seurakunnan kirjoherra welwollinen joka kuukauden lopulla ja Johdofunnan ensiseuraawassa kokouksessa antamaan luettelon kaifiista niistä, jotka kuukauden kuluksella owat ilmoittaneet itsensä seurakuntaan muuttawiksi.

§ 137.

Asetuksen mukaan on wanhat ja kiwulaiset kauppalaiwurit ja merimiehet, jotka owat merimieshuoneeseen kuuluneet, ynnä heidän waimot tahi lesket ja lapset oikeutetut, köyhyyteen joutuneina, kaupungin merimieshuoneesta nauttimaan jotakin wotuisista apua. Merimieshuoneenjohtokunta on sentähden welwollinen tarpeellisen huolen siitä pitämään, että ne tähän luokkaan kuuluwaiset apua tarwitsewaiset seurakunnan jäsenet eiwät joudu kaupungin yhteisen köyhäinhoidon rasitukseksi, ja vuosittain Maaliskuussa antamaan köyhäinhoidonjohtokunnalle tiedon kaifiista niistä, jotka merimieshuoneenkaasasta apua nauttiwat. Jos tähän luokkaan kuuluvia henkilöitä taikka heidän lastiansa tawataan kerjäämässä kaduilla taikka taloissa, menetellään heidän kansansa niinkuin V Rappaleessa määrätty on. Jos he saamatta apua merimieshuoneesta, taikka ollen muutoin fykenemättömät itseänsä elättämään, tulewat köyhäinhoidon elätettäväksi, pitää heidän elatuskustannuksensa kirjotettaman merimieshuoneen kaassan maksettawaksi, josta köyhäinhoidonjohtokunnan tulee kussakin tapauksessa päätös tehdä ja merimieshuoneenjohtokunnalle ilmoittaa; tullen palkinto siitä asiaa warten joka kuukaudelta merimieshuoneenkaasasta maksettawaksi tahi, jos sitä estellään, Maistraatin avulla rahaston hoitajalta ulosotettawaksi.

§ 138.

Jos joku kuollut tahi palveluksesta jätetty henkilö Helsingin kau-

punkiin asetetun suomen sotawäen joukosta, olkoonpa maa- tahi meriwäestä, ennen sotapalvelukseen mentyänsä on kuulunut johonkin Helsingin kaupungin seurakuntaan, niin pitää sen kuolleelta jääneen lesken ja lasten tahi sen palveluksesta jätetyn miehen waimonensa ja lapsinensa, elleiwät he itse woi itseänsä elättää, saada elatusta kaupungin köyhäinhoidolta; samotenkuin sellaisia henkilöitä, jos ne voidaan lukea muihin seurakuntiin, ei pidä täällä asutettaman, waan läänin Guvernörin toimella, seuraten säädäntöä Senaatin kiertokirjeessä kaikille Guvernöreille Marraskuun 19 päivästä 1839, lähetettämän siihen seurakuntaan, johon he oikeastaan kuuluwat. Sellaisissa tapauksissa taas, kun mainittuja henkilöitä ei erityisesti woi lukea johonkin seurakuntaan, tulkoon heidän elatusensa köyhäinhoidon kautta, läänin Guvernörin siitä tekemän ilmoituksen jälkeen Senaatissa ja sen luvalla yhteisistä waroista kustannetiksi.

§ 139.

Ne kaupungissa tahi maalla asujat, jotka kaswattaaksensa tahi palvelukseensa owat ottaneet ala-ikäisiä ja turwattomia lapsia tästä kaupungista, ja niiden edestä ylösantawat elatusta köyhäinkassasta, olkoot, niinkauan kuin lapset heidän palveluksensa pysywät, wapaat frunummaisuista heidän edestänsä Palkkaus-asetuksessa Toukokuun 15 päivästä 1805 määrättyllä ajalla.

§ 140.

Kun köyhän-apusuostunto ryöstämällä yfityksiltä henkilöitä otetaan, on ryöstömiehellä oikeus palkkansa lukea ja ulosottaa sen minä laki määrää.

§ 141.

Wirkas-asiallisesa kirjewaihtoissa nauttii Johdokunta wapauden posti- ja wakuutusrahan maksamisesta ja on myös wapautekettu karttapaperista, lunasteesta, wetous- ja tutkimarahoista ja muista maksuista lafiinweto- ja oikeusasioissa, kustannus- ja wahingontakausen asettamisesta muutosta

etjesjä ja walitusta tehdesjä sekä maksuista ilmoituksia pannesjä maan yhteiseen sanomalehteen.

§ 142.

Apufirjeistä ja pöytäkirjoista, todistuksista ja muita asiafirjoista, joita Johtokunta tahi sen wirkamiehet antawat ja joihin ei myöskään karttapaperia tarwita, ei ole mitään maksua.

§ 143.

Asianomaiisten wiraštoin ja wirkamiesten on antaminen Johtokunnalle kaikkea sitä autetta ja apua, jota Johtokunta tarwitsee ja on lakien ja asetusten kanssa yhteensopiwa. Mitä yhdesjä tahi toisesjä kohdassa tässä laiminlyöddään, ilmoitetaan Johtokunta ojennettawaksi läänin Guvernörin luonna taikka muussa asianomaisessa wiraštossa.

§ 144.

Walitus piirikunnan asiamiesten, päällysmiehen ja muiden köyhäin-hoitolaitoksen awuksi otettuun henkilöön päälle heidän wirkatoimiensä juhteen ilmoitetaan Johtokunnalle, jonka, — ellei kanne ole senlainen että se kuuluu oikeuston esiin-otettawaksi ja käsiteltäväksi, jossa tapauksessa walittaja sen siellä jatkakoon, taikka, jos siihen syytä löytyy, Johtokunnan toimella asioitakoon, — tulee tutkia josko kanne ansaitsee waarin-ottamista ja, jos kanteen-alainen hawaitaan rikolliseksi, siitä asianhaaran mukaan welwoittaa hänet sopiwaan rahamaksuun köyhäinkassalle yhdestä wiiteen hopearuplaan saakka, joka rikolliselta on otettava samalla tavalla kuin 7 §:ssä safoista Johtokunnan kokouksista poisja-olon tähden on säädettyinä.

§ 145.

Jos joku tuntee itsensä tyytymättömäksi 99, 100 ja 101 §:ssä löytywään määräntöin mukaan Johtokunnan tekemään köyhän-apumaksun taksoitukseen, walittakoon hän siitä läänin Guvernörin luonna kolmen

kymmenen päivän kuluksi, lukein rästein-ylöskannolle määrätystä ajasta, jossa tarsoitukseen rahawartian todistama ote taksoitusluettelosta sekä todistus rästien ylöskantoa warten määrätystä ajasta on walitusten mukaan pantawa. Köyhäin-apumaksu on kuitenkin siitä huolimatta otettava ja sittemmin palkittawa, jos ojennusta taksoitukseen voitetaan.

§ 146.

Muistakin Johtokunnan toimia ja päätöksiä koskevista asioista, kun muutoin tässä säännössä ei säädetty ole, saa walittaa läänin Guvernörin luonna kolmenkymmenen päivän kuluksi siitä lukein kun walittaja päätöksestä tahi toimesta on tiedon eli osan saanut.

§ 147.

Päätöksistä, jotka läänin Guvernöri, tutkintonsa waatimien selitysten perästä, antaa Johtokunnalta tullessa asioissa, saa alammaiset walitukset yksittäiseltä puoluelta, samoin kuin köyhäinhoitolaitoksenkin puolesta, esitellä Senaatin Talous-Ojastossa, johon walituskirjat pitää annettaman yhdesjänsäksymmenen päivän kuluksi siitä lukein kuin päätös on walittajan käsiin tullut; kuitenkin ei ole alammaiset walitukset Guvernörin päätöksestä senlaisissa asioissa esteenä päätöksen toimeenpanemiselle.

§ 148.

Tämän säännön jälkeen tuomittawat sakot, pitää jaettaman kahtia ilmi-antajan ja köyhäinkassan välillä, sekä warojen puutteessa wastattaman Welf. Kaaren 10 luvussa määrättyin perustusten jälkeen.

§ 149.

Jos kysymyksiä syntyy muutoksista tahi lisäyksistä tähän sääntöön, tehtäköön niistä esitys ja annettakoon ehdotus yhteisessä kirkonkokouksessa, jolloin seurakunnan tulee antaa mietintönsä ehdotuksesta ja lähettää asiafirjat läänin Guvernörille asian tutkimista ja päättämistä warten.

Palkka-esitys.

	Hopeassa.	
	Rupl.	Kop.
Johdokunnan esimies	400	—
Sihtööri	200	—
Rahawartia	250	—
Köyhäinhuoneen päällismies	250	—
Köyhäinhuoneessa apuna olevalle papille	100	—
Kaupunginlääkäri	200	—
Kaupungin haawalääkäri	150	—
Wahtimeistari	60	—
Yhteensä	1,610	—
Muist. Rykyisen Kaupunginlääkärin ja Haawalääkärin erot- tua asetetaan kaksi Köyhäinlääkärinä, kumpainenkin kuuden sadan ruplan palkalla, joten palkka-esitykseen lisäyppi . . .	850	—

johon ehdotukseen muutamit seurakunnan jäsenet ovat erityisillä walitus-
kirjoilla täällä etsineet muutosta, jonkatähden ne walitukseensa osattomat
seurakunnan jäsenet ovat asiassa kuultut ja puolensa selittäneet sekä tä-
män kaupungin Maiistraati ja Köyhäinhoidonjohtokunta waaditut lausun-
tonsa antaneet. Annettu Maankansliasta Helsingissä Tammikuun 28 päi-
wänä 1863.

Yllämainitun ehdotuksen, kaikkien sen mitä walitukset ja muut siihen kuulu-
wat asiakirjat sisältävät, olen tutkintoon ottanut: Ja kun sanottu ehdotus on tämän
kaupungin seurakunnan jäseniltä hyväksytty ja myöskin näkyy olewan sopiwa autta-
maan sen tarkoittamaa hyvää ja hyödyllistä asiaa; niin katson minä, perustuen 48
§:ään Keisarillisessa asetuksessa yhteisestä waiwastenhoiduksesta maassa Maalis-
kuun 22 päivästä 1852, olewan kohtuullisen asianomaisten seurattawaksi hyväksyä

ja wahwistaa mainitun ehdotuksen, kuitenkin seuraawilla muutoksilla ja lisäyksillä,
nimittäin:

1:o) 24 §:ssä, koskewa kaupungissa kuolleen oudon ja köyhän ihmisen hau-
taamista, että köyhäinhoidonjohtokunnan esimiehellä on myös oikeus käydä niihin
sanotun §:n mukaan Johtokunnalle kuulowiin toimiin, jos joutuisuus hautaamisessa
on tarpeellinen.

2:o) 33 §:ssä köyhäinholhomijesta ja elättämisestä, että köyhäinhoidonjohto-
kunta saa edeltäpahtuneitta waroitustittain tehdä niinkuin siinä suhdassa on tar-
peellinen, jos Johtokunta siihen näkee syytä löytyvän.

3:o) 49 §:ssä, että tässä §:ssä mainittu asianomaisen papiston todistus, kos-
kewa maalle iloitettuja lapsia ja tiwulaisia köyhiä, pitää todisteenä tilikirjain oheen
pantaman.

4:o) 52 §:ssä, että kaupungin köyhäinhuone pitää oleman kaupungissa tahi
warinkin sen wieressä ulkorajain ulkopuolella, jossa tarpeellinen työlaitos köyhille
woitaisiin saada vähemmällä kustannuksella kuin kaupungissa.

5:o) 101 §:ssä että, saadaks asianomaisten tarpeelliseksi katsomaa kohtuulli-
sempaa köyhän-apumaksiin jakoa, se suhta on tästä wuodesta alkaen waariin otetta-
waa, että kassijataa ruplaa hopeassa wuotuisena palkkana ja työpalkintona, eläkkeenä
tahi muina rahassa määrättyinä tuloina, jotka yhteisessä warkapalveluksessa ja sen
edestä ylöskannetaan, pitää luettaman yhdelle kartano-äyriille ja yhdelle porwariswero-
äyriille taikka jura waataawalle kahdelle elinkeino-äyriille.

6:o) 136 §:ssä, että köyhäinhoidonjohtokunnan, kun kysymys on seurakuntaan
muuttajista, tulee seurata mitä Keisarillinen asetus laillisesta suojeluksesta ja kuinka
suojeluksettomain kansa on meneteltävä Tammikuun 14 päivästä 1852 siinä asiassa
jäättää.

7:o) 145 ja 146 §:ssä, että muutosta etsiessä köyhäinhoidonjohtokunnan
päättöksiin pitää 18 ja 58 § Keisarillisessa asetuksessa yhteisestä waiwastenhoidus-
sesta maassa Maaliskuun 22 päivästä 1852 oleman asian-omaisten seurattawana
ja Johtokunnan päätökset sen mukaan myös täytettämän.

8:o) 147 §:ssä, että walitusta tehdesä Guvernörin päätöksestä pitää viimeksi-

mainitun asetuksen 19 §:n puolesta olla myös seurattavana asioissa, jotka koskevat köyhäinhoitoa Helsingissä, ja

9:o) pitää yleisen tiedon lewittämiseksi siitä mitä niin säädetty on, tarpeellisen joukko tätä päätöstä köyhäinhoidonjohtokunnan huolen kautta painatettaman ja yleisön saatavaksi pidettämän, sitenkuin sanottu päätös on saanut laillisen voiman.

Ja pitää yhtiä kappale tätä päätöksen sijalla kaupungin Maistraatille lähettämän omaan tiedoksi ja asianomaisten muistettavaksi sekä Helsingin kaupungin jäsenille ilmoitettavaksi, sitenkuin Kuniinkaallisen Kamari-Kollegion fuulutus Helmi-kuun 1 päivästä 1808 siitä säättää, ja Köyhäinhoidonjohtokunnalle kohta senjälkeen tasan toimitettaman.

Jos tähän ei tyydyttäisi saa muutosta siihen etnä kirjallisilla Hänen Keisariin kulle Majesteetillensa taroitetuilla alammaisilla walituskilla, jotka yhdeksänkymmenen (90) päivän sijalla, tästä määrätyssä järjestyksessä tiedon saatua, sitä päivää kuitenkin lufematta, ennen kello kahentoista (12) päivällä walittajalta itseltänsä taikka hänen siihen laillisesti waltuutetulta asiamieheltä pitää tänne annettaman; muutoin tulee walittajain tietää että niihin alammaisiin walitusfirjoihin on liitettävä niinhyyin oikeen wahwistettu jälkifirjoitelma tästä päätöksestä kuin myöskin laillinen todistus päivästä, jona walittaja askenwainitulla tawalla siitä on ojan saanut, sillä muutoin eiwät ne alammaiset walitukset tule Armolliseen tutkintoon otettaviksi. Niika ja paikka edellämäinittu.

A. WALLEEN.

Werner von Behausen.

LOPPU

SLUT

END